

עיריית גבעתיים
פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 22
מיום ראשון, א' בסיון תש"ף, 24.05.2020

נוכחים:

מר רן קוניק- ראש העירייה

גב' אור-לי ניב- סגנית ראש עיר וחברת מועצה

מר מושיק גולדשטיין-סגן ראש העירייה וחבר מועצה

מר סיון גולדברג – סגן ראש העירייה וחבר מועצה

גב' טלי ארגמן-סגנית וממלאת מקום ראש העירייה וחברת מועצה

מר בני רייך-משנה לראש העירייה וחבר מועצה

פרופ' יזהר אופלטקה- חבר מועצה

גב' ויזי וולפסון- חברת מועצה

מר אלי הולצמן – חבר מועצה

גב' קארין אינס – חברת מועצה

עו"ד אביעד מנשה – חבר מועצה

עו"ד יעקב שטרן – חבר מועצה

מר אלעד רוזגוביץ – חבר מועצה

מר איתמר אביבי – חבר מועצה

ד"ר ניר קורן – חבר מועצה

ד"ר גלית לנדסהוט – חברת מועצה

מר אורי קרמן- חבר מועצה

עו"ד יורם פומרנץ -מנכ"ל העירייה

עו"ד ורו"ח איילת חיים - עוזרת מנכ"ל

עו"ד רנית בראון-ארז-יועמ"ש העירייה

עו"ד שרון הלוי

גב' אביבה שבתאי – עוזרת ראש העירייה

רו"ח גבי סוידאן – מבקר העירייה

מר שלומי שפירא, גזבר העירייה

מר מאור יבלושניק, סמנכ"ל תכנון ותפעול

מר אסף אדרי - סמנכ"ל משאבי אנוש ומנהל כללי

גב' שולי ברוך בר דוד-רכזת ישיבות המועצה

על סדר היום:

1. סקירה על פעילות העירייה בזמן תקופת משבר הקורונה.
 2. הצעה לסדר מאת חבר המועצה, ניר קורן: התאמת המרחב הציבורי העירוני לתקופת שגרת הקורונה.
- דברי הסבר:
- במסגרת 'אסטרטגית היציאה' מתקופת הקורונה הוציאה לפועל עיריית גבעתיים החלטות חשובות בתחומי הכלכלה, החינוך והפנאי. אחד התחומים הדורשים התייחסות דחופה, בהם טרם מומשה מדיניות העירייה, היא התאמת המרחב הציבורי לתקופת 'שגרת הקורונה', שבה תושבי העיר יידרשו

להמשיך ולשמור על הנחיות משרד הבריאות, ובתוך כך שמירה על ריחוק חברתי ומניעת התקהלויות.

עיריות רבות ברחבי העולם כבר הבינו כי יש לייצר מרחב ציבורי ותחבורתי שיאפשר לתושביהן לשמור על שגרת חייהם ככך הניתן, שכולל את היכולת לנוע במרחב מבלי לסכן את בריאותם. כך, בערים רבות בעולם נקטו במדיניות המכונה "עירוניות טקטית", שמטרתה לעשות שינויים מהירים יחסית בעלות נמוכה יחסית, זאת על מנת להתאים את המרחב הציבורי לסיטואציה החדשה אשר נכפתה על כולנו.

במסגרת זו, ניתן, למשל:

* להפוך בין לילה נתיבים המיועדים לתנועת כלי-רכב ולהפוך אותם לשבילי אופניים זמניים או מדרכות רחבות (דבר מתבקש בכל מקרה בשל המדרכות הצרות והיעדר שבילי אופניים בעיר).

* להסבר רחובות וכיכרות עם תנועה דלילה יחסית למדרכובים שוקקי-חיים או לפינות ישיבה פתוחות, בין אם במועדים קצובים (למשל, ימי שישי בצהריים) או בין אם לכל אורך התקופה.

* להרחיב באופן זמני בתי עסק מקומיים באמצעות גינות ציבוריות, כיכרות ונתיבי חנייה, כך שמסעדות, פאבים או בתי קפה שיכולות להכיל כמות מוגבלת של לקוחות בחללים הפנימיים שלהם, יוכלו להשתמש במרחב הציבורי ולהקל על הפגיעה הכבדה בהם בתקופת הקורונה.

צעדים אלו מומשו בערים רבות בעולם כבר שבועות בודדים לאחר התפרצות הקורונה. גם ערים בארץ ובראשן תל-אביב-יפו החלו לעשות צעדים מדודים בכיוון זה. לכן, אני קורא לכנס את ועדת התחבורה והבטיחות בדרכים יחד עם רשות התמרור המקומית (שהחלטות אלו מצויות בסמכותה) ועם מומחי תחבורה ועירוניות, על מנת לקדם צעדים של עירוניות טקטית ולגבש אסטרטגיית יציאה גם בתחום זה.

להצעה מצורפת דוגמאות למופעים של "עירוניות טקטית" מערים שונות בארץ ובעולם.

הצעת החלטה:

כינוס ועדת תחבורה ובטיחות בדרכים יחד עם רשות התמרור המקומית בתוך שבועיים מאישור הצעה זו, על מנת לקדם צעדים של "עירוניות טקטית" ולהתאים את המרחב הציבורי לסיטואציה החדשה.

3. אישור הסכם תרומה מיום 17.5.2020.

4. אישור המועצה לנספח שינויים עמלות יע"ד מחודש מאי 2020, להסכם יע"ד מיום 10.12.2008.

5. דיווח על תב"רים שבוצעו ונסגרו (2019).

6. אישור המועצה למינוי גב' איילת שמחי, מנהלת מועדון גמלאים "קפה אירופה", כחברה בוועדת שורדי שואה, במקום הגב' דפנה לב שפרשה לגמלאות.

7. אישור תב"רים.

מר רן קוניק: אנחנו במתכונת קורונה. אז קודם כל, הרבה זמן לא התראינו. מקווה ששלומכם בסדר. מיד אנחנו נשמע, במסגרת סדר היום, סקירה על כל מה שהיה בעיר, באחריות העירייה, בעיקר בתקופה של ימי הקורונה. לפי ההנחיות, אנחנו צריכים להיות עם המסכות. מי שמדבר, תיכף גם אני, צריך לשים את המסכה. יש לכם מסכות חדשות שעשינו עם הלוגו של העירייה. וגם אם שמתם לב, על הטאבלטים יש את השם של כל אחד, למטה. אז זה יישאר הטאבלט האישי של כל אחד מכם. לפי הנחיות התו הסגול.

גב' טלי ארגמן: יש פה שניים שבורים. שלי ושל השכן.

מר רן קוניק: שבורים? המסך?

גב' טלי ארגמן: כן.

מר רן קוניק: טוב, צריך לראות מה עושים עם זה. אני ממליץ למי שמדבר, לנסות לדבר בלי המיקרופון אבל מי שרוצה בשמחה, רק תקפידו לנגב לפני כשאתם מעבירים. יש לכם מגבונים לכל אחד, נכון? לא לכל אחד? רק לי יש? יש פה מגבונים. יש לנו ישיבה לא ארוכה וטוב שהתקצרה.

בכלל אני מברך על זה שאנחנו לאט לאט מתחילים לחזור למצב הרגיל של המשק ועבודת העירייה ומערכת החינוך. אני מקווה באמת שלא יהיה גל נוסף. היתה תקפה לא פשוטה, ואנחנו נשמע עליה, כסעיף ראשון, אור-לי, ממך, ואם כמובן יהיו שאלות או מישהו ירצה לומר משהו בנושא של הקורונה, אז הוא מוזמן. זה נושא על סדר היום. בבקשה.

1. סקירה על פעילות העירייה בזמן תקופת משבר הקורונה.

גב' אור-לי ניב: ערב טוב לכולם. אני מתנצלת בפני מי שאני עם הגב. יש פה כאלה שאני

לא רואה אותם. רחוקים, סליחה. אני מתנצלת. אלו מגבלות הקורונה, עדיין. האמת

שממש לפני שעה קראתי הודעה שהגיעה על ירידה חדה בהדבקה מתחילת ההקלות

במשק. אז הודעה בהחלט מעודדת. מניחה שעוד יפרשנו אותה וידברו עליה רבות הערב

ומחר ובימים הקרובים. אבל זה ככה בשביל שנפתח באופטימיות.

טוב, האמת שזה לא סיכום קורונה. אנחנו לא מסכמים כי א' עוד לא סיימנו את התקופה

ויש תחושה שאנחנו בשלהי התקופה אבל עדיין לא סיימנו. זו סקירה קצרה שהתבקשתי

לספר לכם על מה עברנו בתקופה הזו שגם לא התראינו ולא כולם היו לגמרי בעניינים. אז

אני אדבר מנקודת מבט עירונית. אני מודעת לזה שאני מדברת גם על תחומים שהם לא

תחומים שלי ספציפית, אלא תיקים אחרים שנמצאים פה מחזיקי התיקים שלהם, אבל אני

עושה את הסקירה עבור כולנו, אז הכל נכנס פה.

כפי שאתם יודעים, אני מחזיקה את תיק הביטחון והחירום כבר שבע שנים, ובשבע

השנים שאני מחזיקה אותו עשינו הרבה מאוד תרגולים ואימונים, ואין ספק שנכנסנו

לתקופה הזו מאוד מאומנים במצבי חירום, אבל אף פעם לא תרגלנו מצב כזה. אני

חושבת שאף אחד, בטח לא בארץ, תרגל מצב כזה.

תמיד דברנו על מצב של פנדמיה, אבל זה היה מאוד ערטילאי. אבל האימונים והתרגולים

שעשינו מהווים והיוו עבורנו בסיס מאוד טוב שאיתו נכנסנו לתקופה הזאת ואני חושבת

שזה מאוד עזר לנו. אז בעצם ממחצית פברואר אנחנו בסיפור. ב-18 בפברואר החליט

מנכ"ל העירייה לרכוש ציוד מגן אישי לעובדים שבאים במגע עם קהל כדי שנהיה מוכנים

למקרה ונצטרך. עוד לא השתמשנו בהם.

בתחילת מרץ, אני מזכירה לכולנו, הגיעה הנחייה ממשרד הבריאות של התכנסות של עד

5,000 איש, מה שחייב אותנו את אירועי הפורים לשנות לגמרי ולבטל את הקרנבל המוכר והידוע ולעבור למתכונת של אירועי פורים קטנים בגינות הציבוריות, שהיו אגב מאוד מוצלחים, ואנחנו נחשוב עליהם גם להמשך. ב-8 במרץ החליט יורם, מנכ"ל העירייה, להקים את מטה הקורונה של העירייה, שכלל את כל הגורמים, לרבות מנהלי האגפים כולם וכל כוחות הביטחון שפועלים בעיר. מה שיצר סנכרון מלא בין כולם. ויומיים אחר כך כבר התכנסה הישיבה הראשונה, ישיבה מס' 1.

אנחנו היום כבר ב-43 ישיבות לדעתי, אם אני זוכרת נכון. האחרונה מחר, 44. ובאמת ב-10 במרץ התכנסנו לישיבה הראשונה ומאז אנחנו מתכנסים באופן שוטף רוב התקופה מדי בוקר. לפני כשלושה שבועות עברנו לשלוש פעמים בשבוע ולפני שבוע ומשהו עברנו לפעמיים בשבוע. הסיבה קודם כל, הישיבות האלה עזרו לסנכרון מלא בין כולם. להעברת מידע וידע וקבלת החלטות, המלצות, לשמוע את כולם. ייאמר לזכות יורם שהיתה הקפדה מלאה. לא היה פספוס אחת. ואני חייבת לציין שלא היתה כמעט העדרות של אף אחד מהמוזמנים לאותה ישיבה, מה שמאוד תרם לתיאום מלא של הפעילות.

רוני אלמוג, לצערי לא נמצאים פה ראשי האגפים, בגלל מגבלת המקום. אז אני מדברת עליהם כשהם לא כאן, אבל זה חשוב לומר. רוני אלמוג מדי יום העביר את תמונת המצב וניתח את נתוני התחלואה. באיזשהו שלב הוא גם עשה איזשהו ניתוח מעמיק יותר, וראינו שמצב העיר גבעתיים בהחלט טוב. אני לא נכנסת כרגע לנתונים. הם מוצגים מדי יום ואתם כולכם מקבלים את הסיכומים, אז אתם יכולים לראות. נקודת המפנה של המצב הגיעה ב-14 במרץ, כשהחליטו למחרת לסגור את מוסדות החינוך בארץ וגייסו את היקל"רים, יקל"רים זה יחידת קישור לרשות, זו היחידה של פיקוד העורף שעובדת בכל רשות ורשות. ומאז ועד לפני שבוע מפקד היקל"ר וקצין האוכלוסיה, שהם אנשי מילואים שלנו, היו בשירות מילואים אצלנו, מוצמדים אלינו, לאגף הביטחון. עבדו הרבה באגף

לשירותים חברתיים ועשו באמת עבודה מאוד יפה.

אנחנו באותו יום יצאנו בקריאה למתנדבים. קהילתיים הובילה קמפיין מתנדבים, יחד עם האגף לשירותים קהילתיים. גויסו למעלה מ-300 מתנדבים, עם רכזת המתנדבים מובן. ונפתח באגף לשירותים חברתיים חמ"ל מתנדבים, שממנו בעצם, אליו התנקזו כל בקשות הצרכים למיניהם. בו התרכזו המתנדבים ומשם יצאו כל המענים לאותם צרכים שעלו והיו הרבה מאוד בקשות, לרכישת תרופות, למצרכים.

מאוחר יותר היו גם בקשות למזון. סתם אוזן קשבת. תיקונים בבית, עזרה במחשב, כביסה ואפילו הורדת אשפה. כל התקופה הועסקו למעלה מ-300 מתנדבים, דרך האגף לשירותים חברתיים ועוד התנדבויות שונות. לא כולל את מתנדבים הנוער, שאין לי את הנתון שלהם פה, אבל היו כמה עשרות טובות. וזה לא כולל את המבצעים המיוחדים, שתיכף אני אספר על כמה מהם שעשינו ולקחו בהם חלק מאות אחרים.

ב-17 במרץ ניהל מנכ"ל העירייה, עם סמנכ"ל העירייה, סמנכ"ל משאבי אנוש ופורום שהוקם לצורך העניין מרתון ממש שלם לנושא של אישור כוח אדם לחירום, קיצוץ מ-100% איוש עובדים ל-30%. אנחנו התחלנו ב-18 במרץ להעסיק את העירייה ב-24% איוש. תשאלו למה לא 30. כי יש עוד כמה וכמה שהוחרגו על ידי הממשלה ולא נחשבו עובדים חיוניים אבל עבדו, כמו עובדי הרווחה ועובדים נוספים שהוחרגו. בעצם מי שלא עבד, אלה שלא הוגדרו חיוניים, יצאו לחופשה בתשלום. גם אם לא היו להם ימי חופשה, היה הסכם עם ההסתדרות, הסכם קיבוצי, והם נכנסו ליתרת חופשה שלילית.

כל מה שהיה נכון לגבי עובדי העירייה היה נכון גם לעובדי התאגידים העירוניים, בתיאום מלא. זאת היתה גם הנחיית הממשלה, שהתאגידים הם בסמכות העירייה ובאחריות העירייה. מי שהם עובדים שעתיים, בעיקר בתאגידים, הוצאו לחל"ת כמובן. חלקם אפילו עוד לא חזרו היום, כי הפעילות לא חזרה במלואה. אבל איפה שהפעילות חזרה, הם כן

חזרו.

ב-23 במרץ התחילה מערכת החינוך שלנו באחריות מנהל החינוך כמובן, לעבוד בלמידה מרחוק, במערכת סנונית, שהיתה מערכת שלמדו התלמידים עוד לפני שהיתה הנחיה ללמידה מרחוק של משרד החינוך. ובעצם נמשכה עד שחזרו ללימודים. הלמידה מרחוק של משרד החינוך, הכוונה, נמשכה עד שחזרו ללימודים ממש שבוע שעבר, ב-17 למאי. בסביבות אמצע-סוף אפריל בעצם הוקמה הנחיה של התו הסגול, והוחזרו באופן מדורג מספר עסקים לפעילות. עסקים ושירותים. כשבעירייה דאגנו א' ללוות אגף נמ"ר, ניהול נכסים ורישוי עסקים ליווה באופן שוטף את העסקים שחזרו, כולל ההנחיות של התו הסגול, סייע להם מאוד. כמובן במקביל כל הזמן אנחנו דאגנו, אגף הביטחון והרכש לצידו מיגון אישי לעובדים החיוניים שהיו במשרדים. ב-3 במאי חזרנו לעבודה של 45% מהעובדים, ויומיים אחר כך חזרו כל העובדים לעבודה.

כפי שציינתי קודם, ב-17 למאי חזרו ללימודים. תיכף אני אדבר על החלטות שבטח יעניינו אתכם. זו פחות או יותר השתלשלות העניינים. ניסיתי לסדר את זה בסדר כרונולוגי. יש עוד המון נתונים, אבל אני לא אלאה אתכם. אתם גם קיבלתם את הסיכומים היומיים. גם בטח שומעים בתקשורת. יש הרבה מאוד, אנחנו הרי בסוף מונחים בהתאם לתקנות. אבל היו כמה החלטות משמעותיות שקיבלנו במהלך הדרך. קיבל ראש העירייה, מנכ"ל העירייה, שחשוב לזכור אותם ולציין אותם. אז הנושא הראשון היה לא לאכוף בכחול לבן בעיר ולפתוח את חינוכי העירייה לחנייה פתוחה לגמרי, ללא תשלום. החלטה שהיתה מאוד נכונה, גם בדיעבד וגם תוך כדי, ועזרה מאוד לתושבים. הנושא של ביטול תשלומי ארנונה לעסקים לשלושת החודשים המדוברים. אתם מכירים כולכם, היה בתקשורת. ביטלנו את כמעט כל האירועים והפעילויות שהיו בתקופה הזו. כל הפעילות הבלתי

פורמאלית.

ומה שעשינו, עשינו התאמה כמעט לכל הפעילויות לפעילות מקוונת ולוח שידורים מאוד אינטנסיבי, כדי לתת מענה משלים למערכת החינוך. כלומר הקפדנו, בפורום הפעילויות שלנו, לתת מענה מסיום הלמידה מרחוק, בסביבות אחת בצהריים ועד הערב, לכלל הגילאים. ובבקרים לגיל הרך. לתינוקות 0 עד 3, 3 – 6, נתנו מענה לפעילויות שונות, שהיו, אגב, מאוד מוצלחות. הם אני חושבת שהיו היותר מוצלחות מכולן. כי היה שם צורך מאוד גדול.

על טקסי יום השואה, הזיכרון והעצמאות לא ויתרנו וכן קיימנו אותם במתכונת משודרת. הקלטנו אותם מראש ושידרנו אותם. את אירועי יום העצמאות, כפי שאתם יודעים ומכירים, ביטלנו לחלוטין. החלטנו גם לחסוך את הכסף וגם שזו לא העת לחגוג ברמה שרגילים לחגוג ביום העצמאות או שחגגו שכנינו. זאת היתה החלטה עקרונית ומשמעותית.

בתקופת הקורונה בשיאה, ממש בשיא של החודש וחצי המרוכזים הראשונים, היתה ירידה משמעותית מאוד בפניות למוקד העירוני. מפניות מסוג קבלת מידע וכל מיני שאלות שבדרך כלל אופיניות בשוטף. אנחנו כל הזמן בדקנו את עצמנו כמובן. הסיבה היתה שהיתה הסברה מאוד טובה. גם עבודה טובה של אגף התקשורת שלנו וגם עבודה טובה בהסברה בכלל בטלויזיה. אנשים היו מרותקים לטלויזיה, ככה שהם קיבלו מענה כמעט לכל התשובות שלהם. מנגד היתה עלייה בפניות בנושא אלימות במשפחה, בנושא מצוקות כלכליות, שנמשכת עד עכשיו, אגב. ובקשות כמובן, נושאים שהשפ"כ טיפל בהם, השירות הפסיכולוגי, עם הילדים הרכים. והיתה עלייה מאוד משמעותית בפניות לקבלת מזון. עשינו בתקופה הזו כמה מבצעים מיוחדים. עשינו המון דברים. אני לא אגיד את כולם, אבל אני רוצה לציין כמה מהם, שבאמת היו חושבים ומעניינים והם גם מבחינתי, כשאני עושה לעצמי את הפקת הלקחים, הם נקודות שמאוד יהיה נכון לשמר אותן, גם

במצבי חירום עתידיים למיניהם, לא משנה איזה. אז חלוקת ערכות פנאי לקשישים, למשפחות נזקקות ולמשפחות מיוחדות. חולקו למעלה מ-2,200 ערכות כאלה. חבילות מזון חולקו. המזון נחלק לשני סוגים. חבילות מזון שאנחנו חילקנו, וחבילות מזון שהרווחה חילקה במבצע של המשרד הרווחה. אני מדברת פה על למעלה מ-5,000 כאלה ועוד 2,000 אחרות. היו פה באמת בסדרי גודל של אלפים. עשינו מבצע מאוד משמעותי, קודם כל מנהל החינוך עשה מבצע טלפונים, ממש מהיום הראשון שהפסיקו את הלימודים, כיתות א' – ד' בעיר, וכיתות הגמלאים והורי החינוך המיוחד, התקשרו אחד אחד לשאול לשלומם. התושבים מאוד העריכו את זה. ביום השואה חילקו תשואה לשורדי השואה, שזה היה אחד הדברים המרגשים ביותר. ביום הזיכרון חילקו תשורה לכל המשפחות השכולות, בשיתוף תנועות הנוער, שהיה מרגש מאוד. מחלקת הנוער עשתה מיזמים נהדרים, כמו שירי יום הולדת לקשישים. באו נוער לנגן לקשישים בבתים שלהם, במדרגות, יותר נכון. הביאו בלוני יום הולדת לכיתות א' עד ג', לילדי יום הולדת. בספריות פתחנו בשירות משלוחים. מסתבר שהספריות היו להיט בתקופה הזו, והיו אחד הביקושים הגדולים ביותר היה הספרים. מבצע טלפונים לקשישים. הרחבנו, מן הסתם היינו חייבים להרחיב את הטלפונים לכלל הקשישים בעיר. ואני מדברת על גילאי 65 – 70, הרחבנו עד כדי כך כדי שלא ירגישו לבד. ולמבצע הזה היו שותפים רבים. גם חלק מחברי המועצה שיושבים פה, עובדי עירייה, מתנדבים, המון. אני מדברת על משהו כמו 10,000 טלפונים יזומים שלנו. מתוכם היו 1,800 טלפונים שהיו במעקב צמוד של הרווחה לכאלה שהם מוכרי רווחה, כאלה שהם חברים במועדוני הגמלאים, בקפה אירופה. היו תחרויות למיניהם. תחרות גיבורי על, תחרות משפחות והיו עוד הרבה מיזמים שאני אעצור כאן.

עם פיקוד העורף עבדנו נהדר. לא היינו צריכים מהם הרבה. כי קיבלנו החלטה באיזשהו

שלב שהוצעה לנו עזרה בחלוקת ערכת המזון. וההחלטה היתה שבמקום שיבואו לפה רכבים צבאיים עם חיילים ויחלקו מזון, זה היה נראה לנו קצת בעייתי ולא נכון שהעיר תהיה ככה עם כוחות צבאיים שמחלקים מזון, החלטנו שאנחנו עושים את זה בעצמנו וויתרנו על העזרה הזו. זה המקום לציין גם את אגף האירועים והלוגיסטיקה, לא נמצאים פה, אבל שהפכו ממש למחלקת לוגיסטיקה בתוך האגף לשירותים חברתיים, ביחד עם מתנדבים, והובילו את כל החלוקה הזו.

אני רוצה לגעת בכמה אתגרים משמעותיים או מרכזיים שאפיינו את התקופה הזו, והפכו אותה לעוד יותר מאתגרת. אחד, זה כמות החומר שהגיע אלינו. כמות ההנחיות שהגיעה היתה מטורפת. אני מדברת אתכם על עשרות אגרות וחוזרים והוראות שקיבלנו ביום. היה מאוד קשה לעקוב אחר הדברים. אבל גם בעזרת היסודיות של יורם ורנית, בהיבט של הייעוץ המשפטי, הצלחנו כל פעם להוציא את המוץ מהתבן ובאמת להיות מאוד ממוקדים. אבל זה היה מאוד מאתגר. אנחנו גם העלינו את זה הלאה, למי שצריך, את הנושא הזה. כי היה גם חוסר תיאום בין משרדי הממשלה.

אצלנו אחד האתגרים המרכזיים היה הצורך שלנו ליצור, לשמור על אמון הציבור בנו, ועל איזון בין הפחד שהיה בציבור והקושי בתקופה הזאת להיות מבודדים בבית, לבין ההנחיות של הממשלה, שהיו מאוד מבלבלות. והצורך שלנו לשמור על חיים נורמאליים, עד כמה שניתן, בקרב התושבים. לכן גם עשינו את הפעילויות שהזכרתי קודם. לכן גם עשינו גם את ניידת עידוד לבידוד למשל. שעברה פעמיים בשבוע ועשתה קצת שמח. היו גם כמה כאלה שלא אהבו אותה, אנחנו יודעים. אבל הסך הכל מאוד נהנו מכל הפעילויות ההפקתיות האלו. אתגר נוסף היה ריבוי בקשות. עלייה בבקשות של האגף לשירותים חברתיים. בקשות שנמשכות עד היום. אני ככה מעבירה למירי ויעקב מכיר את זה. מעבירה למירי כל יום בקשות של דברים שאנחנו לא מכירים. שהאגף לשירותים

חברתיים לא מכיר, ממש עזרה בכסף ליום יום של אנשים. והאגף לשירותים חברתיים עושה בעניין הזה באמת עבודה מאוד יפה ונותן מענה. ונערך בעצמו לסוגים האלה של הבקשות, כי צריך לדעת לתת להם מענה גם בהמשך.

והאתגר הכי גדול בעיני היה הבידוד של התושבים המבוגרים, שבאמת באמת כאב הלב. ולכן גם עשינו ככל שביכולתנו להקל עליהם. אבל כשהסתכלתי על האתגרים כולם, אלה נראו לי באמת המרכזיים ביותר.

אז מה אנחנו עושים היום? היום, ובשבוע האחרון, אם אגדיר נכון, אנחנו עסוקים עדיין בהחזרה לשגרה. כמובן בהתאם לתקנות, בהתאם להנחיות. אני מדברת על פעילויות בעיקר ועל עסקים בעיקר. יש תוכנית מדורגת שעדיין לא אושרה. כל הזמן שואלים אותי מתי יחזרו החוגים, מתי יחזרו הפעילויות האלה, מתי יחזרו אלה. הבראים, המסעדות. אז יש תוכנית שב-27.5, שזה ממש עוד שלושה ימים, גם המסעדות והבראים ייפתחו, והחוגים ופעילות הפנאי, לפי מה שאנחנו יודעים, עדיין לא אושר על ידי הממשלה. אנחנו ממתנים לאישור, ואנחנו יודעים שהחל מה-14.6 תבוטל מגבלת ההתקהלות. אנחנו עוד לא יודעים מה זה אומר לגבי אירועים וקיומם. ולכן כשאנחנו מסתכלים על הקיץ אנחנו עדיין ככה חושבים. עוד לא יודעים בדיוק ומחכים להבין את ההנחיות עד הסוף.

אנחנו מאוד מקפידים לעמוד בכללים. וכפי שאתם רואים, גם פה, מבחינת גודל, חדר, מרחק, מס' אנשים וכו', ואנחנו מתחילים לעסוק עכשיו בהפקת לקחים, כי זה תהליך מאוד חשוב שצריך לקרות. הפקת לקחים מאירוע כזה היא דרמטית והיא תכתיב לכל אחד ואחד מהיושבים פה ומחזיקי התיקים וכמובן מנהלי האגפים את תוכנית העבודה להמשך. יש לנו לקחים ויש לנו בעיקר כל מיני נושאים שצריך ליישם אותם ואולי לשנות אותם, בעקבות המצב הזה שלא הכרנו קודם.

אז ככה, אם אסכם, היתה תקופה מעניינת ומאתגרת, ללא ספק. שדרשה בעיקר מכולנו

לעשות סוויץ' מאוד מהיר ומאוד משמעותי, לפעמים במאה שמונים מעלות, מהפעילות שאנחנו רגילים ולעשות התאמות מאוד משמעותיות. אני חייבת להגיד, כמי שהיתה מעורבת בכל התקופה הזאת, וגם דאגתי לעדכן אתכם, את החבורה שיושבת פה, חברי המועצה, לפעמים מדי יום ולפעמים פחות. התגובות היו מאוד נכונות ומותאמות למצב, עם שיפור תוך כדי. אני לא יכולה לתת לנו ציון מאה כמובן, אני גם לא עוסקת בציונים, כי חשוב ללמוד מהעניין, אבל נעשו פה התאמות מאוד יפות ושינויים מאוד יפים. תראו, הרבה רשויות מחפשות ומכתירות כוכבים מהתקופה הזאת. חלק מכתירים את צוותי הרווחה וחלק את צוותי החינוך. כמובן את הצוותים הרפואיים כולנו מכתירים. אבל אני חייבת להגיד שאין ספק שהרווחה והחינוך באמת עשו פה עבודה מדהימה. אבל כשאני מסתכלת על רשימת מטה הקורונה שלנו למשל, ועוברת על התחומים כולם, לכל אחד ואחד היה פה חלק משמעותי ויש פה אגפים שנדרשו לעבוד מאוד קשה. הרבה יותר קשה מהשוטף אגב. י

ספר לכם פה אסף, מנהל משאבי אנוש. למשל, אגף משאבי אנוש היה פה באמת בעבודה מאוד מאומצת ואגפים נוספים שנדרשו לעבוד בהרבה פחות כוח אדם, כמו אגף שפ"ע למשל, אבל עדיין לתת משימות במאה אחוז, ולא ב-30% איוש. אני חושבת שאחד הדברים שבלטו בתקופה הזאת זה שיתוף הפעולה בין כולם. והיה פה שיתוף פעולה באמת נדיר בעיני. אני חושבת שקודם כל הניהול המאורגן של יורם, המנכ"ל, שהיה מאוד יסודי ומאוד יומיומי ומאוד קפדני, עשה פה עבודה נהדרת. הרוח הגבית שלך, רן, בתקופה הזאת, וההחלטות הלא פשוטות שנאלצת לקבל, אפשרנו לנו לעבוד ולעשות את הדברים כפי שהתושבים היו צריכים ואנחנו רצינו לתת להם מענה. היה סנכרון מלא, גם בין האגפים בתוך העירייה לתאגידים העירוניים, שזה עשה עבודה באמת קלה יותר. היה פה קשב מאוד גדול של עובדי העירייה לתושבים ובעיקר הבנת

הציפיות של התושבים מאיתנו. אני חושבת שאנשים בתקופה הזאת התחדדה להם ההבנה של מה זו עירייה ומה צריך לקבל מהעירייה. ואגב, יש דברים שמי שמכיר עריות, אני אמנם יחסית לא מהוותיקים פה, אבל אני חושבת שתפקידי העירייה השתנו מאוד בתקופה הזאת. חוקרים את זה גם ברמה של הממשלה ופיקוד העורף. אבל ללא ספק תפקידי העירייה השתנו. בסוף התושב היום רואה את העירייה והוא רוצה מענה מהעירייה לכל תחומי החיים. ואני חושבת שבתקופה הזו למדנו, אנחנו עוד לא בטופ, אבל למדנו לתת מענה גם בתחומים שלא הורגלנו בהם מראש. וזה אחד הדברים היותר משמעותיים בתקופה הזאת.

אני רוצה להודות, ואני מסיימת ממש עוד דקה, להודות למנהלי האגפים, למרות שהם לא כאן. אבל באמת אני חושבת שההירתמות פה והמסירות וההבנה של התפקיד שלנו היתה נהדרת. אני רוצה להודות כמובן לרן על ההחלטות המורכבות מדי יום ועל הייצוג שלנו בתקשורת וההתעקשות על כל מיני החלטות שנראות מאוד נכונות. ליורם, ידידי היקר, על הסדר והארגון וההקפדה, באמת, בלי פספוס של הישיבות, והסנכרון המלא, הניהול של כל האופרציה הזאת. רונן, שלא נמצא פה, ועבד ללא מנהל מחלקת חירום בתקופת חירום הכי גדולה שידעה העירייה, אבל באמת עשה את זה בקושי רב אבל בהצלחה מאוד יפה. לכל מנהלי האגפים שעשו עבודה באמת נהדרת וכולנו עשינו עבודה שבסוף היינו ראויים למה שאמר מפקד נפת גנים, אלוף משנה חזי זכריה, שהוא מפקד הנפה שלנו, באיזה סיכום ביניים שעשינו בשבוע שעבר. חזי אמר 'לא דרכנו בגבעתיים אפילו פעם אחת, כי לא היה צורך.

העיר התנהלה למופת. היינו איפה שהתנהלות היתה כזו שהיו צריכים את ההתערבות שלנו, של הצבא, והיו פה כאלה מסביב'. ואני חושבת שבזה הוא ציין בעצם, הוא אמר עוד הרבה דברים אחרים, אבל באמת הבנו שהמענה שהתושבים שלנו קיבלו בתקופה הזאת

היה מענה מאוד גדול. אני לא אגיד מלא, אני לא אצבע את זה בצבעים ורודים לחלוטין, כי יש לנו מה ללמוד ויש לנו עוד המון מה לעשות. אבל אני חושבת שבסך הכל התושבים קיבלו מענה לכל הצרכים שלהם בכל התחומים, וכפי שאמרתי קודם, התרחבו מאוד התחומים שבהם מצפים מאיתנו לתת מענה. תודה על ההקשבה, סליחה על האורך.

מר רן קוניק: זה היה בקטנה. תודה לאורלי על הסקירה. אמרתי שמי שירצה לומר. ניתן לטלי להתחיל בדברים.

גב' טלי ארגמן: שני דברים. קודם כל יישר כוח, שאפו גדול. שני דברים רציתי לשאול. לגבי החולים לא היה לי מידע. אני לא זוכרת שקיבלתי. מישהו הפיץ שהיה פה נפטר אחד. אני לא ידעתי. מישהו היה צריך להגיד לי את זה.

מר רן קוניק: את קיבלת את זה בדיווחים.

גב' טלי ארגמן: לכן אני אומרת, איפה זה היה? את הרי שלחת לי כל פעם,

גב' אור-לי ניב: אני שלחתי ...

מר רן קוניק: הנתונים האלה גם נשלחו לחברי המועצה?

גב' טלי ארגמן: כמה חולים היו?

מר רן קוניק: היו סך הכל 46 או 48 חולים, משהו כזה. כרגע יש שבעה. ואנחנו לא קיבלנו את המידע מהאנשים. לא רק אנחנו, אף עירייה לא קיבלה מידע על זהות החולים. לא נתנו, זאת היתה שמירה על צנעת הפרט. ויש נפטר.

גב' אור-לי ניב: היו ככה. נכון להיום בשמונה בבוקר יש שבעה תושבים חולים. יש 17

חולים בבידוד ביתי. 38 החלימו מתחילת האירוע. כלומר 38 ועוד שבעה, זה מספר החולים המקסימאלי, 45, שהיו בגבעתיים.

גב' טלי ארגמן: ואיפה הם נמצאים היום החולים, השבעה?

גב' אור-לי ניב: אמרתי, 17 חולים בבידוד.

גב' טלי ארגמן: לא, בבידוד זה בבית.

גב' אור-לי ניב: שבעה חולים מאומתים נמצאים בבתי החולים.

גב' טלי ארגמן: אה, בתי החולים.

גב' אור-לי ניב: כן. ולנו אין פרטים על החולים, שתדעו. אסור לנו לדעת מי הם. אף אחד

לא עדכן אותנו, לכן גם אנחנו לא עדכנו.

מר רן קוניק: והיה אחד שנפטר, לצערנו. אנחנו גם לא יודעים מי הוא.

גב' טלי ארגמן: בן כמה הוא היה?

מר רן קוניק: לא יודעים. אבל כנראה שמבוגר מאוד. כי אם היה מישהו צעיר, היו כנראה

שומעים עליו. טלי, עוד שאלה?

גב' טלי ארגמן: כן. לגבי החינוך. פנו אלי מספר הורים שפחדו לשלוח את הילדים עם

מסכות בחום הכי חזק. איפה אופלטיקה? אם אתם יודעים מה לענות, טוב. אם לא, תפנו

למחלקת החינוך. אני זוכרת שבזמני, כשהילדים היו קטנים, בית ספר אמונים היה ממוזג.

גם ההורים עזרו, גם זה. שנים אחורה. אבל היום אני לא יודעת למה פנו אלי הורים.

כנראה שאין מספיק מזגנים, או אין מזגנים תקינים.

מר רן קוניק: יש מזגנים בכל בתי הספר. היו מספר מזגנים במספר כיתות שהתקלקלו

ולא עבדו כמו שצריך וטיפלו בזה.

גב' טלי ארגמן: וטיפלו בזה? אז לכולם יש מזגנים?

מר רן קוניק: אין, אני לא חושב שיש כיתה היום שאין בה מזגן. אבל יש מזגנים יותר

חדשים. היה פטור ממסכות.

גב' טלי ארגמן: לפני שהיה, בדיוק. טוב, יופי. תודה.

עו"ד יעקב שטרן: ערב טוב. ראשית אני מצטרף לדברים שלך. הן ברמה של הפירגונים

לאנשי הצוות, בטח לאגף לשירותים חברתיים, אבל באמת בדגש לכלל האגפים, להנהלת

העיר, ליורם, לך ולכל מי שבאמת היה במרכז ונקרא לזה בחזית הקדמית, כמה שניתן לומר, של האירוע הזה. אז באמת קודם כל באמת תודה רבה לכולם. אני באמת חושב שכולם הרגישו את העבודה האינטנסיבית שנעשתה על ידי כולם. שנית, לגבי הנושא של הפקת לקחים, אני חושב, וגם אמרתי את זה לרן בשיחה אישית, אני חושב שהנושא הזה הוא קריטי, כי הנחת המוצא שלי כמחזיק תיק, שהגל השני הוא לא שאלה אם יהיה גל שני, אלא מתי הוא יהיה. בין אם בסוף הוא יהיה ובין אם בסוף הוא לא יהיה, אני חושב שהמועצה שלנו לדעתי צריכה להיות שזה יהיה.

כלומר אם את אומרת שאנחנו ברוך השם בגבעתיים לא היינו צריכים התערבות של כוחות חיצוניים ולא של צה"ל ובאמת אני חושב יחסית עברנו את זה בצורה טובה, למרות שלא היה הכל מושלם, אני חושב שאנחנו צריכים לקחת את האירוע הזה כאיזשהו מנוף לקראת האירוע הבא. שאם חס וחלילה נידרש, אנחנו נהיה מבחינתנו, עשינו את המיטב בהיערכות לקראת הבאות. אני באגף שלי כבר התחלתי תהליך של הפקת לקחים. גם אני בעצמי וגם הצוותים המקצועיים. אני כן ממליץ, רן, שיהיה מודל עירוני של הפקת לקחים. הן כל אגף וכל מנהל ואחר כך גם בצורה ממשקית. בסופו של דבר הדברים קשורים אחד לשני. כמו שאורלי ציינה, היתה פה עבודה צוותית, עבודה בין אגפית מאוד משמעותית. ואני מציע ומבקש שגם בהמשך התהליך הפקת הלקחים, גם חברי המועצה ובמיוחד מחזיקי התיקים יהיו מעורבים ואפילו הייתי מציע שבסוף תהיה ישיבת סיכום, שאנשים יוכלו גם לתת איזשהו דגשים נוספים או להעלות דברים שלא נאמרו. זהו.

מר רן קוניק: אני לגמרי מסכים. נתייחס לזה בסוף גם. תעביר לוויי. גם קורונה וגם בית יהודי, זה צריך חיטוי כפול.

גב' ויני וולפסון: תאמין לי, כבר ראיתי דברים יותר גרועים מאשר לקבל מיקרופון מיעקב. תאמין לי, עברתי דברים יותר קשים בחיי. טוב, קודם כל באמת אני רוצה לשאול את אור-

לי, שגם נתנה לנו עכשיו סקירה וגם דאגה לשלוח לנו איזה ווטסאפ. אבל לפני שאגיד עוד משהו, אני לא רוצה לשכוח. אני חושבת שהקורונה אמנם הולכת ודועכת, אבל יש את הקורונה הכלכלית ובעיר אנחנו יותר מדברים על העסקים הקטנים, וגם הם בבעיה מאוד קשה וכו'.

אבל יש פה מספר, ואני לא יודעת את המספר, אבל אני מתארת לעצמי שהוא לא יותר נמוך מאשר בארץ, של אנשים מובטלים. קוראים לזה חל"ת, אבל בסופו של דבר זה אנשים מובטלים שלא יודעים מתי ואם בכלל יחזרו. אני רציתי לשמוע, לא כרגע, אבל אולי באמת נקבל איזשהי סקירה או איזשהו דף היערכות של אגף הכנסות, בעיקר ארנונה. כי אני יודעת שיש, אנחנו יודעים שיש הנחה למי שבאופן נקודתי מובטל או קרה לו משהו, ואז אפשר לקבל הנחת ארנונה בעירייה והיינו רוצים לדעת האם יש היערכות מיוחדת לדבר הזה. אין ספק שהרבה מאוד אנשים יזדקקו לזה. האם אנחנו מפרסים את זה, שאנשים ידעו את הזכויות שלהם? כי בכל זאת, מגיע להם. נדמה לי סעיף 14 או 40, משהו כזה, מאפשר לאדם לבקש הנחה משמעותית על הדבר הזה. אז אני מבקשת אם אפשר יהיה לקבל לישיבה הבאה או בין לבין את דרך ההיערכות של מחלקת ההכנסות לדבר הזה. האם מפרסים, מה קורה עם זה.

זהו, אז יחד באמת הפרגון, אור-לי, אני רוצה לומר שבעיני, אם אנחנו מדברים על הפקת לקחים, אז אחד הדברים המוזרים שהיו זה היה בעיני החוסר קשר ושיתוף עם חברי מועצת עיר. יכול להיות שרק לאפוזיציה, מקדימה. יכול להיות שחברי קואליציה היו מאוד בעניינים.

מר רן קוניק: למה? לא קיבלתם את כל -

גב' ויני וולפסון: קיבלנו. אמרתי, פעם בשבוע קיבלנו ווטסאפ מאור-לי, באמת כל הכבוד.

סליחה, קיבלנו -

מר רן קוניק: לא קיבלתם את כל הפרוטוקולים?

גב' ויני וולפסון: סליחה, קיבלנו עדכון ופרוטוקול. אני רוצה לומר שזה לא שיתוף. זה מידע מינימאלי שאנחנו מקבלים על מה שמישהו מוציא פרוטוקול על הישיבה. אני חושבת שגם, אם זה חברי אופוזיציה, אני אומרת יכול להיות שבקואליציה כולכם הייתם שותפים, וזה מצוין, אני חושבת שחברי מועצת עיר שכן בקשר עם תושבים, שכן נותנים שירותים בדרכים כאלה או אחרות, היינו לחלוטין מנותקים. אבל האמת שאם דיברתם על כוכב, **עו"ד אביעד מנשה**: ווי, אז למה לא הצפת את זה בזמן אמת?

גב' ויני וולפסון: אני בהחלט הצפתי. אתה יודע מה? אתה ממש מרים לי להנחתה, אתה צודק. נפתחה קבוצת ווטסאפ למשך כמה שעות, שבהן עניתי וביקשתי, כי באמת הדבר שהכי רציתי זה להתנדב. ואז מיד הקבוצה, אחרי פחות מחצי שעה או שעה נסגרה והיתה רק להודעות. אבל באמת, בזכותו של יעקב, לא, לא, איתך זה היה מצוין. באמת אני חייבת להודות, יעקב עשה עבודה מצוינת, בטח בהתנדבות. הוא דאג לזה שאני אוכל להתנדב עם קשישים ולדבר עם גמלאים. אני אומרת, נקודתית היית מצוין. אני מדברת כמועצת העיר. אני חושבת שזה היה לקוי ואפילו יותר מזה. אבל אם היה כוכב באמת במערכה הזאת, לדעתי זאת היתה אור-לי, אבל לדעתי כולם יחשבו שזה קוניק, מכיוון שהוא הופיע כמעט כל יום בתקשורת. ואני חייבת לומר, רן,

מר רן קוניק: הייתי בסדר?

גב' ויני וולפסון: לא סיימתי. האמת שלא. זה היה מביך.

מר רן קוניק: נראה כאילו זה ... לך שהופעתי.

גב' ויני וולפסון: לא, היית סבבה. לימים היה מביך. ואני אומר לך מתי.

מר רן קוניק: אוקיי. אשמח לקבל ביקורת תקשורתית. באופן אישי אבל, לא יפה. את

עושה שיימינג עכשיו.

גב' ויני וולפסון: ממש לא שיימינג, זה שיתוף ציבור ושיתוף חברים. אני רוצה להגיד לך שגם שמדובר בחינוך וגם שמדובר בכל מיני הוראות שהלכו וחזרו, נדמה לי שרצת יותר מדי לתקשורת ואחר כך היית צריך לחזור בך, וזה היה קצת מביש. אני יודעת שיש מערכת תקשורת ודוברות שצריך לנצל אותה, והיא טובה, מודה. משקיעים הרבה כסף, **מר רן קוניק**: יקרה, לא רק טובה.

גב' ויני וולפסון: ואכן, יקרה ביותר. אבל אני חושבת שהיית צריך לנצל אותה אחרת. **מר רן קוניק**: טוב, עדי, שמעת? פעם הבאה אני מבקש להתייעץ עם ויני, ולתאם את לוח ההופעות כמו שצריך. כן, איתמר. אני אתייחס רק במשפט אחד. טוב, את יודעת מה, בסוף אני אגיד גם משהו לגבי ההערות של כולם, בסיכום.

מר איתמר אביבי: טוב, אני רוצה קודם כל להצטרף לכל התודות, לכל מנהלי האגפים, להנהלת העיר, כל מי שהוביל את המערכה הזאת שהיתה באמת לא פשוטה. בתור מי שיצא לו לעבוד בתקופה הזאת עם רשויות נוספות, עם משרדי ממשלה, אני רוצה להגיד שהיתה פה התנהלות מאוד מרשימה ומקצועית. ותודה לאור-לי שהובילה את זה. אני רוצה להגיד, בהמשך לדברים של יעקב על הפקת לקחים, שהקורונה היתה גם הזדמנות מאוד גדולה וייצרה פה לא מעט אפשרויות.

וראינו את זה בעירייה פה, בשיתופי פעולה בין אגפים, בין תושבים לעירייה, בתוך העירייה, מחוץ לעירייה. וזה היה מאוד כיף לראות את זה ואלה דברים שנצטרך למנף אותם וצריך להסיק את המסקנות האלה ולראות איך ממנפים הזדמנויות מהקורונה. והדבר האחרון שאני רוצה להתייחס זה באמת נושא העסקים שויני התחילה להגיד, שהעסקים הקטנים הם באמת המעסיק הכי גדול במדינה היום, והחזרה שלהם, המאבק שלהם מתחיל בעצם עכשיו. לראות כמה מהר הם יצליחו להתאושש, לחזור לשגרה מלאה, זה בעצם מה שיכריע, אם הם ייסגרו או לא ייסגרו. אנחנו בעירייה, בהובלת רן

ובעזרה של אור-לי וכל האגפים נרתמו בתקופה הזאת למען העסקים. גיבשנו מתווה לסיוע לעסקים בתקופה הזאת, שהולך ומתעדכן כל הזמן. ואנחנו מנסים לסייע וביום רביעי הפתיחה בעצם של בתי הקפה, המסעדות, הבארים, תהיה בעצם התנופה הגדולה שאנחנו מקווים לעסקים בעיר, וגם תחזיר לא מעט מהתושבים לעבוד.

מר רן קוניק: עוד מישהו רוצה להתייחס?

מר אלי הולצמן: אני רוצה לחלוק על ויוי. כי אני חושב שרן וההופעות שלו בטלוויזיה, סך הכל הביא גאווה לגבעתיים. גבעתיים פתאום רואים אותה בטלוויזיה. רן גילה פה מעין מנהיגות לאומית. כי אנחנו יודעים בדיוק איך היו ההוראות מהממשלה ... אני חושב שרן הביא עמדות שלדעתי תאמו את מרבית רצון התושבים. ואני חושב שזה הביא גאווה לגבעתיים, שרואים את ראש עיריית גבעתיים גם בטלוויזיה, ברמה הלאומית.

מר רן קוניק: אפילו פעם אחת ליד ניצן הורביץ באולפן. פיתחנו מערכת יחסים טובה.

מר אלי הולצמן: הוא מרצה אצלי במכללה, דרך אגב. ...

מר רן קוניק: לא, אי אפשר לדעת, תתפלאי. הוא לא פסל את הרעיון.

מר אלי הולצמן: אני חושב אבל שכדי לדעת עד כמה הצלחנו ולדעתי כן הצלחנו בעניין הזה עם הקורונה, זה הבעת האמון של הציבור בגבעתיים בעירייה. ואני חושב שבאמת הציבור הביע אמון. אין לי מספרים לבדוק את זה. אבל להערכתי, אם אנחנו נבדוק את זה, הציבור כן הביע אמון במהלכים של העירייה. אני חושב. צריך לבדוק את זה.

ד"ר ניר קורן: קודם כל כמובן מצטרף לברכות על הניהול. אני כן יכול להגיד, אני לא יודע, עוד פעם, ברמה המערכתית לגבי מה שיווי אמרה, אני כן יכול להגיד שמדי פעם כשהייתי צריך תשובה לשאלה נקודתית, אני מקווה שלא ניג'סתי יותר מדי, אור-לי, אבל כן קיבלתי את המענה הנקודתי. כן צריך לחשוב איך עושים את זה בצורה שהיא לאו דווקא תהיה יוזמה מהכיוון שלנו, עם כל המקום שלנו, אלא כן לנסות לעשות תהליכים יותר מוסדרים

של שיתוף נבחרו ציבור ושיתוף ציבור באופן כללי. אבל עוד פעם, לא הרגשתי משהו מאוד חריג בהקשר הזה. כן רציתי לשאול, התייחסת ממש בהתחלה של הדברים שלך לסיפור של עובדי העירייה שיצאו לחל"ת, והזכרת את קהילתיים ויעד שהם מקבלים את כל התנאים שיש לעובדי עירייה בהקשר הזה. רציתי לשאול לגבי התארגנות לטיפול בעובדי קבלן ועובדי חברות מיקור חוץ שעובדות עם העירייה. בין אם זה שמירה, בין אם זה ניקיון, כל הדברים האלה. כדי לראות אם יש איזשהי היערכות לדאגה גם כלפיהם, שגם הם כנראה הפסידו ימי עבודה והם אפילו במצב סוציו אקונומי יותר נמוך מעובד העירייה הממוצע.

מר רן קוניק: אגב, רוב עובדי העירייה לא יצאו לחל"ת. הם יצאו לחופשה, ניר. לא יצאו לחל"ת. לפי ההסכם עם ההסתדרות, נוצלו ימי החופשה שלהם. מי שיצא לחל"ת זה עובדים ... עובדים בקהילתיים,

מר אסף אדרי: שעתיים. מדריכים, מורים.

מר רן קוניק: ודווקא עובדי הקבלן במקרה הזה עבדו רגיל. אני לא חושב שהיתה פה יציאה כזו או אחרת לחופשה. גם הניקיון, גם האבטחה. אני חושב שכולם עבדו כרגיל. אתה רוצה להתייחס?

מר אסף אדרי: כן. בגדול היו מספר הסכמים קיבוציים שאנחנו נמצאים עדיין בהסכם קיבוצי שנחתם לגבי הסקטור הציבורי. משרדי ממשלה, עובדי כל המגזר הציבורי, לרבות חברות עירוניות, עמותות עירוניות ועוד. העובדים שיצאו לחל"ת מטעם העירייה ומטעם העמותות והחברות העירוניות, הם עובדים זמניים שעתיים. שאנחנו ברגע שלמעשה, סתם לדוגמה, לצורך הדוגמה, מדריכי ספורט או מדריכי חוגים כאלה ואחרים בקהילתיים, שעובדים על בסיס שעותי.

החל"ת הוא למעשה התוצאה הטובה ביותר עבורם. כי ברגע שאין לך את החוגים ואתה

עובד שעתי, אתה עובד לפי שעות, אז ברגע שיצאת לחל"ת, לפחות יש לך את אבטחת ההכנסה של 70% מהשכר. והם למעשה העובדים שהוחרגו מההסכמים הקיבוציים. כנ"ל לגבי עובדי חברות אבטחה, עובדי מיקור חוץ כאלה ואחרים. הם יצאו לחל"ת ובאמת הקפדנו, כי המינימום של החל"ת היה חודש ימים. אז אם אני זוכר נכון, אני משחזר את התאריכים, ב-16 או ב-17 למרץ, שלמעשה התחילו ההסכמים הקיבוציים והתחילו ההגבלות, אנחנו הקפדנו שיהיו, גם אלה שרצינו להחזיר, הקפדנו שיהיה להם חודש, שהם לא ייפגעו ויוכלו לקבל את הזכויות שלהם מבחינת החל"ת בביטוח לאומי. כך שלמעשה זה ה-win-win situation בכל אחד מהגופים.

מר רן קוניק: בני, בבקשה.

מר בני רייך: בתור הנציג של קבוצת הסיכון במועצת העיר, יש לי תואר מיוחד, הנציג של קבוצת הסיכון, מסוכן לעצמי ומסוכן לאחרים, אני קיבלתי באופן סדיר, אני חייב להגיד שהאינפורמציה נשלחה באופן סדיר, באופן קבוע, ואור-לי מדי פעם התכתבנו בינינו, ויורם, שולי שעשתה עבודה מצוינת. את רואה, אני מזכיר אותך, שולי, שכחו אותך. אמרו רק מנהלי אגפים. סך הכל, לפחות מהאינפורמציה שאני קיבלתי ומהפרוטוקולים, וקבלת ההחלטות, נעשתה כאן עבודה טובה. זה יפה מאוד וסך הכל גם הוכר הצורך, כי גבעתיים תמיד ידועה עם האוכלוסייה המבוגרת שלה, וניתן טיפול לאוכלוסייה המבוגרת, וזה חשוב. והעובדה הזאת לא מפתיעה אותי, אור-לי, שהצבא לא היה צריך להיכנס אלינו. אנחנו לא בני ברק ולא משהו דומה לבני ברק. אז סך הכל, אם עובדים במשך כל השנה בצורה מסודרת והארגון הוא נכון, אז ברגע האמת אפשר גם להסתדר גם הלאה. אנחנו רק צריכים לקוות שאכן זה יסתיים, ומה שאמרת קודם,

מר מושיק גולדשטיין: הוא התכוון להחמיא לדתיים בעיר.

מר בני רייך: למי? אתה הקשר עם אלוהים, זה בסדר. מה שקורה, בכל אופן, אני מאוד

מקווה שמה שאת אומרת לגבי התחלת החזרה לשגרה בעוד שבוע שבועיים זה באמת יהיה ככה ולא כשיתחיל הבלגן וכולם יפרקו עול וזה מה שיקרה.

גב' טלי ארגמן: בדיוק, הוא צודק לגבי הנקודה הזאת, פריקת עול. אנחנו ישראלים. אז צריך לשים לב, במיוחד לבארים. הם מגיעים בהמוניהם,

עו"ד יעקב שטרן: אתה מדבר בני על החובות או על החינוך?

מר בני רייך: לא, אני מדבר בכלל. אני באמת חושב, אור-לי, שבאמת צריך להיערך. טלי פשוט הקדימה אותי. צריך להיערך מבחינה זאת שגם כשיוחלט שכמעט הכל חוזר לקדמותו, צריכים עדיין פיקוח ובקרה כזאת, כדי שלא נמצא את עצמנו בבעיות במצבים אחרים.

גב' טלי ארגמן: נכון, צודק.

מר בני רייך: אז סך הכל יישר כוח לכולם. גם לצוות הניהול, לילך, לרן, ליורם, למנהלי האגפים. וגם אני חושב שכל עובדי העירייה תרמו את שלהם. אני עקבתי, ראיתי. אמנם לא השתתפתי באופן פעיל, כמובן. אבל סך הכל יישר כוח לכולם. ורק שמחות ורק בריאות.

מר רן קוניק: תודה רבה, בני. עוד מישהו? זהו? טוב, אני אגיד גם ברשותכם כמה מילות

סיכום בקצרה. לפני התודות, אני חושב שמה שראינו בצורה בולטת במשבר הזה, בכל המדינה, לא רק אצלנו, זאת באמת התנהלות מאוד טובה של נבחרי הציבור. אני לא מדבר על ראשי הערים כרגע, אני מדבר על כל הצוותים וכל הנבחרים בערים השונות. החשיבות של השלטון המקומי ושל נבחרי הציבור המוניציפאליים באה לידי ביטוי בצורה מאוד ברורה, בעיקר לאור המחדלים וחוסר המשימות המתמשך של הנבחרים בכנסת ובממשלה. אני חושב שהרבה מאוד החלטות טובות שיצאו מהשלטון המקומי, ולשמחתי גם אחת או שתיים מהן מגבעתיים, עשו בסופו של דבר גם שינוי במדינה, אצל מקבלי

ההחלטות, במשרד הבריאות ובמשרד החינוך ואיפה שזה לא היה. אני חושב שהתושבים בכלל, תושבים כמילה כללית, הבינו, אולי אחרי הרבה שנים, בפעם הראשונה, מה באמת החשיבות של הנבחרים המקומיים.

אני חושב שזאת בשורה משמחת לכולם. לכל מי שיושב פה, קואליציה, אופוזיציה, זה לא משנה. שתושבים באמת ראו שזה לא כמו שאני משלם ארנונה והעירייה עושה עם הכסף שלי בדרך כלל דברים בלי לשאול אותי וכולם מושחתים וכולם פה ומה אני זה. ורואים את זה גם באחוזי ההצבעה שם נמוכים. אני חושב שבאמת נבחרי הציבור המקומי הראו מנהיגות הרבה יותר גבוהה ממה שיש להם וגם שבאה באמת, נכנסה לואקום מאוד גדול, וזאת באמת בשורה משמחת.

אני כמובן מצטרף ומוסיף לתודות לחבר'ה שלנו, בראשות אור-לי ויורם, שהם שני ראשי החץ שהובילו את הטיפול בכל המלחמה הזו. זאת היתה מלחמה. אנחנו עכשיו יושבים ככה כולנו בסבבה, עם המסכה על הסנטר. כי אנחנו די אחרי. וגם יכולים להתבדח, בין השאר, על העניין הזה. אבל היתה פה תקופה מאוד מאוד קשה ומלחיצה. וראינו את המבוגרים שהפחידו אותם כל כך. טוב שלא נאלצנו להתמודד במציאות עם התוצאות של ההפחדות בסגנון איטליה, חס וחלילה, וכדומה.

אבל הפחד היה מאוד גדול במשך כמה שבועות אנשים ממש פחדו לפתוח את הדלת, שיקבלו פתאום איזה קורונה לפנים. זה היה ברמה של מי שפותח את הדלת נדבק בקורונה ומת במקום. במיוחד שאתה יושב מול הטלוויזיה כל היום ושומע פעם אחר פעם את זה. זה היה לא פשוט. אז נעשתה פה עבודה באמת רצינית. אני חייב לומר לך בעניין הזה, וויי, שאני מאוד מתפלא על ההערה שלך בנושא הזה. אני הייתי חבר אופוזיציה גם חמש שנים. אני לא חושב שפעם אחת קיבלתי הודעה מראש העיר או מאנשי הקואליציה. אני חושב שהיתה פה שקיפות יוצאת דופן. אני לא חושב, לא בדקתי, אבל לדעתי מעט

מאוד רשויות, אם בכלל, טרחו ליידע את כל חברי המועצה, ובפרט את חברי האופוזיציה, בעדכונים שוטפים בפרוטוקול,

גב' ויני וולפסון: זה אור-לי. זה לא אתה.

מר רן קוניק: בסדר, זה לא אני. אני שום דבר. אני רק הדברים הרעים. אני מדבר עכשיו אל אור-לי. כל מה שאני אומר זה מחמאות לאור-לי. אבל כשאת תקפת, אז לא בחרת לציין שאור-לי שיתפה והתנהלה בשקיפות מלאה. לא משנה. אמרתי שהצטערתי, לא אמרתי שאני מופתע לשמוע את מה שאמרת. ואני חושב ששקיפות מלאה, חסרת תקדים. יושבים פה אנשים, כולל מנכ"ל העירייה, שהיה גם סגן ראש עיר וגם חבר באופוזיציה. אף אחד לא העלה על דעתו לשתף את האופוזיציה בכלל בקבלת החלטות. כי מי שנמצא באופוזיציה, עם כל הצער שבדבר, והייתי שם, הוא לא חלק מקבלת ההחלטות. הוא אופוזיציה. הוא מתנגד. הוא לא חלק מקבלת ההחלטות.

ד"ר ניר קורן: לא תמיד אבל.

מר רן קוניק: בסדר. הוא לא שותף בקבלת ההחלטות, עם כל הצער שבדבר. ודווקא בגבעתיים, אני חושב שגם במקרה הזה, ניר, אתה לא מכיר כנראה תקופות קודמות, שיתוף הפעולה והשקיפות היא מלאה. אני חייב לומר, הם לא אמרו את זה בעצמם, אבל גם חברי המועצה בקואליציה, לא מתוך איזשהי האשמה, פשוט הנסיבות היו כאלו שאנשים היו בבית. העירייה תפקדה עם 20, 30 אחוז עובדים חיוניים, כמעט בלי שיתוף חברי המועצה. יש מעט מאוד חברי מועצה מהקואליציה, שהיו ביום יום שותפים. הם קיבלו עדכונים כמוכם באותה מידה.

מי שיזם ורצה להיות חלק מעזרה כלשהי כזו עשה את זה מיוזמתו. באופן טבעי, כמחזיק תיק, יש לו יותר אפשרות, כי הוא מחזיק תיק. וגם לכם היתה אפשרות, כפי שאתה ציינת בעצמך. במצב כזה, ההיפך, לי רשום פה, באמת אני אומר את זה, ואני אומר את זה בלי

קשר למה שיווי אמרה, אחד הסעיפים שלי שרשומים לי פה בדברים שלי זה לפרגן לכולכם ובפרט לחברי האופוזיציה על התנהלות מאוד ממלכתית והגונה וחכמה, במהלך התקופה הזו. שוב, זאת היתה תקופה של מלחמה, מסוג אחר. ואתם הראיתם, ממה שיצא לי לראות ולקרוא, התנהלות מאוד יפה. וחבל שהמשפט, אני לא מתייחס להופעות שלי בטלוויזיה. זה לא מעניין. אבל הנושא של השקיפות ושליחת פרוטוקולים מסודרים ומאורגנים לכולם, בצורה שווה ובזמנים מתוקתקים. זה משהו שמעולם לא היה פה ואני מודה על כך למנכ"ל, לאור-לי. שוב, כשאני אומר מנכ"ל ואור-לי, אני מודה לכולם, באמת. לכל המנהלים והצוותים והמתנדבים. היתה פה התגייסות מאוד יפה. אין ספק שהיינו רחוקים מלהיות מושלמים. התמודדנו עם מצב שלא הכרנו. נאלצנו לתת מענים מהירים בסדר גודל מטורף. רק להרים טלפונים, לצורך העניין, ל-15,000 איש מבוגרים, קשישים, זה משהו שמצריך היערכות מאוד גדולה ודטא בייס וכל הדברים האלה, קצת התעכבו. חייבים לעשות פה, יעקב, אתה צודק. אין פה ויכוח. מערכת של הפקת לקחים ולשתף את מחזיקי התיקים. זה לגמרי בתכנון. ואני בטוח שזה ייעשה. אנחנו עכשיו רק מתחילים מה שנקרא לחזור לגמרי לשגרה. ואז בשבועות הקרובים זה ייעשה. רוב הדברים באמת היו טובים. הרבה בזכות התגייסות גם של מתנדבים ושל הנוער הנפלא שלנו והתושבים סך הכל שהיו ממושמעים. אז באמת אנחנו יחסית עברנו את הקורונה בגבעתיים בנתונים טובים ובמצב טוב. ועשו באמת דברים יפים ומחממים את הלב. זהו, באמת צריך להגיד תודה לכל האנשים שעשו את זה.

הנושא של העסקים הקטנים, הכסף, הדברים שהוזכרו, ככה רק לסבר את האוזן, העניין הזה שבחודשים האלו לא נעשתה אכיפה ובוטל כל הנושא של פנגו, זה סיפור שעלה לעירייה בסביבות 5.5 מיליון שקלים. זאת אומרת נעשו פה פעולות שאנשים חושבים הנה, לא עשיתם קרנבל, לא עשיתם זה, אז נחסכו כספים. זה נכון שנחסכו כספים גם

מפעילויות שבוטלו. אבל גם דברים מהסוג הזה, החלטות מהסוג הזה, יש להם משמעות כספיים. הגישו כבר כמה מאות אנשים בקשה לוועדת ההנחות. תושבים, לא עסקים. עסקים קיבלו באופן, זה המשפט הבא שלי. עסקים קיבלו מאיתנו, היתה לנו אפשרות בחוק, בתקנות, להחליט האם אנחנו נותנים שלושה חודשים פטור אוטומטי או האם אנחנו פורסים, זאת אופציה פחות טובה. נותנים 25% הנחה לאורך השנה. אנחנו החלטנו לתת את שלושת חודשי הפטור.

ד"ר ניר קורן: יש ערים שבכלל בחרו באופציה השנייה?

מר רן קוניק: אני חושב שיש. לא הרבה. הרוב עשו בשכל ולא התעסקו עם זה. יש כמה. אבל אנחנו לא התלבטנו בנושא הזה וגם לזכותה של הממשלה אני חייב לומר שהעבירו את רוב הכסף, כ-90% שיפוי ממש תוך כמה ימים. שיחקו אותה, להפתעתנו. אז בנושא הזה הפטור של הארנונה ניתן. כפי שאמרתי, כמה מאות אנשים כבר הגישו. הרבה מאוד אנשים פנו אלינו ושאלו איך עושים את זה. אנחנו נעשה פרסום בנושא, למי שלא יודע, בהמשך לשאלתך, ויז. כי אנשים לא יודעים. יש כאלה שחושבים שיש גם הנחה אוטומטית לתושבים. אנחנו נסביר להם שאין הנחה אוטומטית לתושבים. יכול להיות תושב שנפגע, אבל זה לא אומר שהוא נזקק. יכול להיות שיש לו בחשבון בנק 30 מיליון שקלים אבל בשלושה חודשים האלה לא נכנס שקל לכיס. בקיצור, יש קריטריונים בנושא הזה, ונפרסם ונשמח לעזור לכל אחד, להסביר לו איך מגישים את הבקשה ומה הקריטריונים.

יש צוות, כפי שאמר איתמר, אם אני זוכר נכון, שעובד על מערך של עזרה לעסקים, כולל עסקים קטנים. אתה הזכרת את זה, איתמר? הזכרת, לא הייתי מרוכז בכל הדברים. אבל אנחנו יושבים על זה ויש לנו כמה רעיונות לעזור לעסקים. כולל בעזרה שהמשמעות שלה היא גם כספית. תיכף נשמע גם את ההצעה של ניר בנושא התחבורתי. ולסיום אני רק

אומר בכל זאת מילה לגבי, מאוד נוח כל הזמן לעקוץ, אני לא מדבר עלי, אבל את התקשורת שלנו, את האגף שלנו, את עדי, את הכסף. נוצר פה איזשהי מצב כאילו להופיע בתקשורת זה משהו פסול. כאילו זה בזבז כסף ציבורי, כאילו זה משהו שהוא לא חלק מכללי המשחק. אני לא מכיר היום גוף ציבורי שלא פועל בכללי המשחק ועושה ככל יכולתו, גם לדבר, גם להסביר, גם ליידע, במיוחד בשעת חירום. אני לא מכיר גוף כזה שלא מפעיל את דפי הפייסבוק שלו, שלא שולח אס.אמ.אסים, שלא מוציא הודעות, שלא עושה פעולות שהמשמעות שלהם היא קשר עם התושב. בין אם זה לשלוח זרי פרחים לשורדי שואה, ובין אם זה לצלם איזשהו סרטון שיעודד אותם. וכן, גם אם בסופו של דבר מזמינים, אנחנו לא שילמנו על ההופעות שלי בתקשורת, זה לא היה שוחד, זה לא סיכום חיובי,

גב' ויני וולפסון: זה לא מזמינים. מבקשים. בוא נעשה את זה -

מר רן קוניק: אבל אם פונים אלי מדי פעם, ולא רק אלי, הרבה ראשי ערים הופיעו, ומזמינים אותי, אני לא חושב שאת צריכה לראות בזה משהו רע. ואם היו לי הופעות פחות טובות, כמו שאת אומרת, אז אני אעבוד על עצמי. אני חייב להגיד לך שברוב ההופעות דווקא כן קיבלנו מחמאות, אבל אני אבדוק על איזה הופעה את מדברת שהיתה מבישה.

ואני חושב שבהמשך לדברי הפתיחה שלי, ופה אני מסיים, וגם מה שאלי התייחס, אם נהיה רגע רציניים, היו הרבה מאוד אנשים, לא רק בגבעתיים, אני יכול לדבר על גבעתיים, שהיו ממש בחרדה. היו לבד, קיבלו טלפון, אתם לא מבינים מה טלפון אחד מנציג של עירייה עשה להם, או אפילו פוסט או אפילו מזה שראו פתאום את ראש העיר מנגן באקורדיון ומשמח, גם זה, תתפלאו, עשה טוב. וכל מה שכולנו יכולים, בלי קשר לקואליציה, אופוזיציה, במצב כזה לעשות, הוא מבורך, כל עוד הוא בטעם טוב ובמינון

הנכון. ואני חושב שאנחנו לא עברנו, אף אחד מאיתנו, את העניין הזה. והתושבים שלנו, בסופו של דבר, תפקיד כולנו פה, אותם לא מעניין קואליציה, אפוזיציה. אותם מעניין לדעת שהם גרים בעיר שנבחרו הציבור שלה והעירייה, בעיקר העירייה, הם גם לא יודעים את ההבדל בין חבר מועצה לעירייה. כל מי שמספיק שנים במועצה יודע שהתושב לא יודע מה ההבדל ושהוא בטוח שאתה עובד בעירייה, אתה מקבל משכורת ואף אחד לא יודע מה ההבדל בין חבר מועצה למנהל מחלקה בעירייה. תפקיד של כולנו, בסופו של דבר, זה לשרת את הציבור. בטח בתקופה כזו, ולהתגייס. ואני חושב שזה נעשה פה בצורה נהדרת, על ידי רוב האנשים. גם במועצה וגם בעירייה ובטח מקרב התושבים. וזה מה שחשוב יותר מכל דבר אחר.

אז תודה רבה לאור-לי, ליורם, לכולכם, לכל מנהלי האגפים ולמנהלי המחלקות והעובדים. וזהו. ונקווה שבאמת הקורונה תהיה סוג של חוויה שנדבר עליה עוד הרבה מאוד שנים, אבל לא נחווה אותה בצורה שחוונו שוב, בטח לא בתקופה הקרובה. זה היה מספיק לנו, מה שנקרא.

2. הצעה לסדר מאת חבר המועצה, ניר קורן: התאמת המרחב הציבורי העירוני לתקופת שגרת הקורונה.

דברי הסבר:

במסגרת 'אסטרטגית היציאה' מתקופת הקורונה הוציאה לפועל עיריית גבעתיים החלטות חשובות בתחומי הכלכלה, החינוך והפנאי. אחד התחומים הדורשים התייחסות דחופה, בהם טרם מומשה מדיניות העירייה, היא התאמת המרחב הציבורי לתקופת 'שגרת הקורונה', שבה תושבי העיר יידרשו להמשיך ולשמור על הנחיות משרד הבריאות, ובתוך כך שמירה על ריחוק חברתי ומניעת התקהלויות. עיריית רבות ברחבי העולם כבר הבינו כי יש לייצר מרחב ציבורי ותחבורתי שיאפשר

לתושביהן לשמור על שגרת חייהם ככך הניתן, שכולל את היכולת לנוע במרחב מבלי לסכן את בריאותם. כך, בערים רבות בעולם נקטו במדיניות המכונה "עירוניות טקטית", שמטרתה לעשות שינויים מהירים יחסית בעלות נמוכה יחסית, זאת על מנת להתאים את המרחב הציבורי לסיטואציה החדשה אשר נכפתה על כולנו. במסגרת זו, ניתן, למשל:

* להפוך בין לילה נתיבים המיועדים לתנועת כלי-רכב ולהפוך אותם לשבילי אופניים זמניים או מדרכות רחבות (דבר מתבקש בכל מקרה בשל המדרכות הצרות והיעדר שבילי אופניים בעיר).

* להסבר רחובות וכיכרות עם תנועה דלילה יחסית למדרחובים שוקקי-חיים או לפינות ישיבה פתוחות, בין אם במועדים קצובים (למשל, ימי שישי בצהריים) או בין אם לכל אורך התקופה.

* להרחיב באופן זמני בתי עסק מקומיים באמצעות גינות ציבוריות, כיכרות ונתיבי חנייה, כך שמסעדות, פאבים או בתי קפה שיכולות להכיל כמות מוגבלת של לקוחות בחללים הפנימיים שלהם, יוכלו להשתמש במרחב הציבורי ולהקל על הפגיעה הכבדה בהם בתקופת הקורונה.

צעדים אלו מומשו בערים רבות בעולם כבר שבועות בודדים לאחר התפרצות הקורונה. גם ערים בארץ ובראשן תל-אביב-יפו החלו לעשות צעדים מדודים בכיוון זה. לכן, אני קורא לכנס את ועדת התחבורה והבטיחות בדרכים יחד עם רשות התמרור המקומית (שהחלטות אלו מצויות בסמכותה) ועם מומחי תחבורה ועירוניות, על מנת לקדם צעדים של עירוניות טקטית ולגבש אסטרטגית יציאה גם בתחום זה. להצעה מצורפת דוגמאות למופעים של "עירוניות טקטית" מערים שונות בארץ ובעולם.

הצעת החלטה:

כינוס ועדת תחבורה ובטיחות בדרכים יחד עם רשות התמרור המקומית בתוך שבועיים מאישור הצעה זו, על מנת לקדם צעדים של "עירוניות טקטית" ולהתאים את המרחב הציבורי לסיטואציה החדשה.

מר רן קוניק: אנחנו עוברים לסעיף 2, שזאת הצעה לסדר של ניר קורן. ניר, בבקשה. יש לך 10 דקות.

ד"ר ניר קורן: תודה, רן. אז בהמשך לסקירה שאור-לי נתנה וגם לדברים שאתה אמרת עכשיו, שאמרנו שהעירייה נערכה ומימשה מדיניות בהמון תחומים. ברווחה ובחינוך. עוד לא ראיתי את התוכנית של העסקים הקטנים, אבל אני שומע שהיא תבוא ואני בטוח שנראה אותה ונוכל לאהוב אותה יותר או לאהוב אותה פחות, ... אותה יותר. אבל תחום אחד שבקושי היתה לו התייחסות, ככל שאני נחשפתי ועברתי אחר הסיכומים שנשלחו, זה באמת תחום התחבורה. ועוד יותר מתחבורה, בואו נרחיב את זה מעט יותר, נקרא לזה להתאים את המרחב הציבורי באמת לתקופה של שגרת הקורונה. אנחנו יודעים להגיד עכשיו שיש כל מיני שינויים. יש קווים שבטלו. חלקם חזרו, חלקם עוד לא חזרו. המדרכות, יש רצון מלהימנע מהתקהלות במדרכות, אז אנחנו רוצים לייצר מרחבים שהם יותר רחבים. אוטובוסים שאנשים חוששים עדיין לעלות עליהם בגלל הקורונה. וצריך להתאים את המרחב הציבורי, כדי שהוא יאפשר לכולנו להשתמש בו מצד אחד ולא להישאר סגורים בבית, אבל מהצד השני כן להצליח להגיע לעבודה, או לאט לאט עכשיו שהמקומות תרבות ופנאי נפתחים, אז גם להגיע למקומות בילוי ופנאי, מבלי לסכן את הבריאות שלהם. ופה נכנס לתמונה תחום בתוך העניין המרחבי תחבורתי, שנקרא 'עירוניות טקטית'. מילת באז, אבל מעבר למילת באז זה טרנד מאוד חזק עכשיו בהרבה בירות באירופה ובעולם בכלל, שינויים שאתה עושה במרחב העירוני שהם שינויים נקודתיים מבחינת העלות שהם לוקחים ומבחינת הזמן שהם לוקחים, וגם מאוד בקלות אפשר לחזור מהם אחורה.

כלומר אפשר לנסות משהו ולראות שאם הוא פחות עובד אז אפשר לשנות ולהתאים את

זה כל הזמן למציאות המשתנה שאנחנו מכירים אותה, עם כל ההנחיות המשתנות פעם בשבוע בתקופת הקורונה.

שמתי פה בהצעה גם כל מיני דוגמאות. אני לא אומר שכל הדוגמאות האלה מתאימות לגבעתיים. אני גם לא מומחה תחבורה כדי לקבוע האם הן מתאימות לגבעתיים, ולכן ההצעה שלי לא עוסקת בדוגמאות הספציפיות. אבל סתם כדי לסבר את האוזן יש נגיד נת"צים שעכשיו התחבורה הציבורית פחות אפקטיבית, אז נגיד להפוך אותם לשבילי אופניים על ידי סימון של צבע. אנחנו מדברים על להפוך רחובות קטנים למדרחובים, זה גם יאפשר,

עו"ד יעקב שטרן: למתי אתה מדבר? לעכשיו?

מר רן קוניק: ניר, אני רוצה לחסוך לך את הזמן. אני בעד לקבל את ההצעה שלך, לכנס את הוועדה.

ד"ר ניר קורן: אני אגיד בשני משפטים שעוד פעם, אני לא מומחה תחבורה. אני לא יודע. צריך לכנס את ועדת תחבורה ובטיחות בדרכים, ובאמת להביא לשם מומחה תחבורה ובאמת לנסות לפתוח אותה בשילוב עם הוועדה, עם רשות התמרור העירונית, שבעצם רוב הסמכויות בתחום הזה נמצאות אצלה ולא אצל הממשלה. וככה אפשר במרווח זמן שהוא יחסית קצר לנסות לתת איזשהו מענה לתושבים גם בתחום הזה.

עו"ד יעקב שטרן: ניר, למתי זה? לעכשיו?

ד"ר ניר קורן: ככל שיותר מוקדם יותר טוב.

עו"ד יעקב שטרן: ... תחזור בעוד שבוע, אז מה ההגיון?

מר רן קוניק: בסדר, יש פה חלק מההצעות שיהיו אולי פחות רלוונטיות, חלק יותר. הוא מבקש לכנס את הוועדה. הרי הבקשה היא לגיטימית.

ד"ר ניר קורן: כן, אנחנו מדברים עכשיו על תקופה שיכול להיות שתימשך, לא מדבר על

גל שני כרגע, שם גל שני בצד. אבל גם אם אנחנו נשארים ככה, יכול להיות שעכשיו ההנחיות לא יהיו הנחיות שמשתנות פעם בשבוע אלא יהיו הנחיות יותר לטווח ארוך. וצריך לגבש איזשהי מדיניות בדברים האלה. מה גם שיש פה הרבה דברים, 'עירוניות טקטית' זה לא רק למצבי חירום. 'עירוניות טקטית' זה גם קשור לפעולות שרוצים להוציא לפועל בזמן מהיר. ולכן השילוב הזה שבין הקורונה וזה שוועדת התחבורה לא התכנסה הרבה זמן, נראה לי שאפשר להקדיש את ישיבת ועדת התחבורה הקרובה לנושא הזה. תודה.

מר רן קוניק: בסדר. מתי נקבע? ליוני? נעשה לוועדה הזאת המשך. לא ועדת תמרור רק. זהירות בדרכים ותחבורה גם.

ד"ר ניר קורן: אני חושב שהפיתרון הכי טוב זה לעשות כינוס משותף של שניהם. גם אנשי מקצוע, גם אנשים מוועדת התמרור שאתה היו"ר שלה, שהם בעלי סמכויות, וגם הנושא הזה של בטיחות בדרכים ואיך מתאימים אותה,

מר רן קוניק: נעשה את הוועדה הכוללת הזאת עם כולם. שולי אומרת שכבר נקבע תאריך. אז נראה שהוא לא רחוק מדי ונחבר את הוועדות האלה, מה שביקשת. כל מי שצריך להיות שם יהיה שם, חברי הוועדות האלו. ויועצי התנועה החיצוניים של העירייה. אני לא אכנס כרגע לנקודות שכתבת, כי הבקשה שלך היתה לכנס את הוועדה. ואני חושב שהיא נכונה, חכמה. אני אגיד רק באופן כללי. חלק מהדברים יש איתם בעיות רגולטוריות, שמשרד התחבורה צריך לאשר, וממה שאני יודע מחלק ממקרים שכבר בדקו הוא לא אישר.

יש פה נושאים כמו בתי עסק בגינות, שזה לא אפשרי מבחינת התב"ע, אבל לא משנה, לא ניכנס. יש דברים שהם יותר ישימים, יש דברים שאולי פחות יהיו גם רלוונטיים בעוד שבוע, שבועיים. אבל אנחנו נשב בוועדה, שאתה כמובן תהיה חלק ממנה, ונדון בכל

הרעיונות האלו.

בגדול אני מברך על ההצעה הזו. היא באה ממקום טוב ועם רצון טוב ועם רעיונות טובים. שוב אני אומר, יש לנו עיר לא פשוטה לביצוע הרעיון הזה. זה לא כזה פשוט, אתה יודע. ראיתי, גם בעולם, באים מסמנים בלילה. זה לא כזה פשוט. יש לזה משמעויות. גם מה שמותר בעולם לא תמיד מותר פה. אבל אין ספק שיש דברים שצריך לחשוב עליהם. אגב, בלי קשר לקורונה. הקורונה זה טריגר כזה לקדם.

ד"ר ניר קורן: לא, זה כבר מטפסף לארץ. זה לא רק בעולם. זה גם בירושלים התחילו,

מר רן קוניק: כן, ראיתי,

ד"ר ניר קורן: ולכן אני אומר שבוא נקדים את הערים האחרות ונהיה חלוצים גם בתחום הזה.

מר רן קוניק: אז אנחנו בשביל זה נכנס את הוועדה ונדון בדברים האלו ושולי, תוודאי שזה ממש ככה בשבועיים הקרובים. בסדר? יוני. טוב. אז אפשר להצביע על זה. מי בעד ההצעה של ניר, לכנס את הוועדה? אוקיי, פה אחד, תודה רבה.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: תתכנס ועדת תחבורה ובטיחות בדרכים יחד עם רשות תמרור עירונית במהלך חודש יוני, על מנת לקדם צעדים של "עירוניות טקטית" ולהתאים את המרחב הציבורי לסיטואציה החדשה, פה אחד.

3. אישור הסכם תרומה מיום 17.5.2020.

מר רן קוניק: אנחנו עוברים לסעיף 3. אישור של הסכם תרומה של תושב שביקש לתרום מסכות, נכון? היועצת המשפטית.

דוברת: שרון, את רוצה להסביר על הסכם התרומה?

עו"ד שרון הלוי: כן, מדובר בהסכם מאוד פשוט. היו, דרך אגב, המון הצעות לתרומות בתקופה של הקורונה. והמון אנשים התנדבו לתרום לנו כל מיני דברים. בנושא של התרומות, אנחנו פועלים לפי נוהל משרד הפנים, נוהל תרומות. הנוהל הזה קובע שבעיקרון עד תרומה בגובה של 50,000 שקל יש לנו חובה לבדוק את התורם מלפני ולפנים, כל הקשרים שלו עם העירייה וכו'. כאשר מדובר בתרומה שהשווי הכולל שלה הוא פחות מ-50,000 שקל, אין לנו חובה לבדוק את התורם, כשמדובר בתרומה לרווחת התושבים. כשמתקיימים שני התנאים האלה, אין לנו חובה לבדוק את התורם. אנחנו יכולים בדרך מקוצרת לקבל את התרומה, לערוך איתו הסכם ולדווח למועצה. אז אנחנו מדווחים. התרומה של מסכות. אדם שמתעסק בציוד רפואי. תרם 5,000, אני זוכרת נכון? סליחה, 600 מסכות שהעלות שלהן, כל מסכה זה בערך 9 שקלים, ואנחנו באמצעות הרווחה נחלק את המסכות האלה. העברנו את זה בוועדת תרומות. ועדת תרומות אישרה וערכנו איתו הסכם. זאת אומרת שלפי נוהל תרומות התקיימו כל הדרישות.

עו"ד יעקב שטרן: אני רוצה רק הערה. בקשר להפקת לקחים. קודם כל אני מקבל את מה ששרון אומרת, אני מקבל. אבל גם בקורונה, היו המון מקרים שרונה, שיש דברים שהם מיידיים. לא רוצה להגיד מצילי חיים, כי לא היינו בהצלחת חיים, אבל כן דברים חיוניים וקיבלנו ואין אפשרות לעשות נוהל ועדת תרומות. יש מקרים שזה SOS, יש

אנשים שבאים ותורמים לך אוכל חם. אתה לא יכול לעשות עכשיו ועדת היתרים ולא יודע מה. אנחנו צריכים לחשוב -

מר רן קוניק: מסכים,

עו"ד יעקב שטרן: מכאן להבא, איך אנחנו, גם אם צריך מול משרד הפנים להעלות את זה, שדווקא עכשיו היה פה סוג של תרגול רטוב, איך אנחנו להבא יש נוהל מיוחד למקרים מיוחדים. כי אחרת יהיו פה המון תרומות והמון אפשרויות וכל פעם נעשה ועדות וועדות ונפספס את התרומות. אז צריך, עם כל הרצון לעמוד בכללים. אני כמובן עומד וצריך לעמוד. צריך גם לחשוב, להבא, למקרה הבא, מה עושים במקרה ש. תודה.

עו"ד רנית בראון: אגב, בתחילת עונת הקורונה, אני קוראת לזה, כשהיו תרומות של ארוחות חמות, באמת לא נעשה נוהל קורונה, נוהל תרומות. בגלל העניין הזה. אנחנו לא הלכנו בעניין הזה וברגע שנכנסנו לנוהל רגיל ודברים באו אלינו, אז כן העברנו ועדת תרומות.

עו"ד יעקב שטרן: אני רק אומר שאנחנו צריכים לחשוב על המקרה הבא. מה עושים אז.

עו"ד רנית בראון: אנחנו נעביר את זה למשרד הפנים, כי זה משהו שצריך להעביר למשרד הפנים, כי זה נוהל של משרד הפנים.

עו"ד שרון הלוי: אני רוצה רק נקודה אחת, שאני רוצה קודם כל, את כל התרומות האלה עשינו בגלל מה שאתה אומר, באישור. גם את התרומה הזאת וגם תרומות נוספות. עכשיו היה לי, השבוע, ציוד משחקים לילדים במצב מעולה לחלק לילדים במשפחות במצוקה דרך הרווחה. עשינו את הכל בנוהל טלפוני, כאשר אני כותבת את המסגרת, נותנת את ההמלצה שלי. אני רוצה גם בהזדמנות הזו, לציין את איילת מלשכת המנכ"ל ואת אמיר, שביחד אנחנו נוהל תרומות, אנחנו ועדת תרומות, על שיתוף הפעולה

המדהים. אני פונה אליהם במייל. באותו יום אני מקבלת את כל האישורים, את כל הנהלים ובהקשר למה שאתה אומר, לעשות את זה מהר, אז זה באמת היה האיזון של בין לא כינסנו ולא התיישבנו ולא קבענו ישיבות. אני כתבתי מייל. באותו יום קיבלתי תשובה ובאותו יום התורם כבר קיבל הסכם. גם לגבי המשחקים, שזה יעבור בישיבה הבאה. הנוהל הוא נוהל של משרד הפנים. אני לא יכולה על דעתי להחליט שאני לא פועלת על פי -

מר רן קוניק: טוב, אוקיי. שרונה, תודה. בקיצור, יש פה תרומה של מסכות ואנחנו צריכים לאשר אותה. מי בעד? אוקיי, פה אחד.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: אושר הסכם תרומה מיום 17.5.2020, פה אחד.

4. אישור המועצה לנספח שינויים עמלות יע"ד מחודש מאי 2020, להסכם יע"ד מיום 10.12.2008.

מר רן קוניק: סעיף 4, אישור המועצה לנספח שינויים עמלות יע"ד מחודש מאי.

התאריכים פה נכונים? יש תיקון בתאריך?

עו"ד רנית בראון: יש תיקון בתאריכים. בנספח להסכם מצוינים תאריכים מסוף דצמבר

19' עד סוף ינואר 20'. אנחנו מתקנים. התיקון הוא בהסכם שייחתם זה תיקון שיהיה

מיוני, מ-1.6.20 עד ה-31.5.21. זה מבחינת התאריכים, שיש שינוי בנספח.

גב' ויני וולפסון: רן, מופיע פה שהצגתם את זה. אז קודם כל מופיע, בסדר היום כתבתם

שזה העלאה של עמלת שכר טרחה מ-6 ל-7.5. כשהסתכלתי -

מר רן קוניק: עד 555 מיליון ומעל 6.

גב' ויני וולפסון: נכון. אז קודם כל, נדבר אחר כך אם צריך את זה בכלל. אבל אני הסתכלתי על המסמך המקורי של 2008, שלפי זה אתם מדברים על סעיף 3.1 ושם בעצם מופיע 3% שכר טרחה. זה מחולק. אז קודם כל אני קוראת את סעיף 3.1, מדובר במכרזים לתכנון פרויקטים. 3% משווי עבודה נטו, ועוד 3%, בעצם כן, זה מה שכתוב פה בסעיף שציינתם. לא 6%.

עו"ד רנית בראון: היו שינויים מעת לעת.

מר רן קוניק: היו מאז הרבה שינויים.

גב' ויני וולפסון: אבל אתם הפניתם אותנו לזה.

עו"ד רנית בראון: לא, כי זה הנספח להסכם המקורי. מעת לעת היו עוד שינויים, שינויים בהסכם.

מר רן קוניק: כבר היה 8% פעם.

עו"ד רנית בראון: העמלה האחרונה שלגביה נחתם הסכם היתה 6%.

מר רן קוניק: ולפני זה היה 8.

גב' ויני וולפסון: אבל לא קיבלנו את זה. כאילו בעל פה אנחנו צריכים,

מר רן קוניק: לא, יש לך את ההסכם הראשון, המקורי.

גב' ויני וולפסון: בסדר. כתוב שם 3%.

מר רן קוניק: אבל אחרי זה היו שינויים במהלך השנים.

עו"ד רנית בראון: צורף אישור הדירקטוריון של יע"ד. אני מפנה אותך לסעיף 6.

גב' ויני וולפסון: נכון, ראיתי.

עו"ד רנית בראון: בסעיף 6 מצוין שהעמלה האחרונה היא 6%, 7.5%. הוצע להוריד את

עמלת החברה מ-6% ל-3.5%. וזה בעצם מה ש,

מר רן קוניק: את שואלת למה צריך את זה?

גב' ויני וולפסון: אני לא חברה ביע"ד. הכינוי שלי זה ראש ועדת ביקורת. הייתי רק

בראשונה.

מר מושיק גולדשטיין: כשהעלינו את זה היית.

גב' ויני וולפסון: אני לא הייתי. תסתכל על התאריך בבקשה. אני לא חברת ועדת יע"ד, כי

אני יו"ר ועדת ביקורת.

מר רן קוניק: כן, אבל את הנציגה שם, זה לא משנה.

גב' ויני וולפסון: זה לא משנה, אני אומרת לך, אז אני שואלת למה. למה צריך להעלות

את העמלה? זה בכלל לא קשור -

מר רן קוניק: הסיבה היא מאוד פשוטה. חברת יע"ד, התפקיד שלה זה לקבל פרויקטים

מהעירייה ולבצע אותם. והיא חיה מהעמלה. היא חיה מהעמלה של הפרויקטים. אם אין

פרויקטים בצורה סבירה, בצורה קבועה, אז אין לחברה הכנסות. אנחנו בסופו של דבר

לא רוצים לסגור את החברה. לחברה יש יתרונות רבים. אנחנו מתכננים עכשיו, מה

שאישרנו, התב"רים שאישרנו עכשיו, חלק גדול מהפרויקטים האלה אמורים לעבור

לביצוע של החברה. לא את הכל העירייה יכולה לעשות לבד. ההסכם הוא לשנה אחת.

כדי לאפשר לחברה, עזבי את הקורונה. עוד לפני הקורונה. לא היו כספים וכמעט לא היו

פרויקטים גדולים שהחברה ביצעה. לחברה יש הוצאות קבועות. יש כוח אדם. יש

משרדים. החברה צריכה לחיות. בסופו של דבר, הפרויקטים החדשים שייכנסו, באמצעות

הגדלת העמלה, יביאו את החברה למצב שתהיה מסוגלת גם לעשות את העבודה מבלי

להיפגע. ואחרי זה זה יחזור, מן הסתם. זה התכנון. מדובר על הסכם לשנה. הסכם

שנעשה לא פעם אחת. אני לא זוכר בדיוק כמה ומה התאריכים. אבל אני כן זוכר. כי גם בתקופה שאני הייתי באופוזיציה הייתי חבר יע"ד והיו כל הזמן שינויים. בתקופות טובות יותר הורידו. בתקופות פחות טובות העלו. היו גם תקופות שהעמלה היתה 8%.

גב' ויני וולפסון: זו תיאוריה שבעל פה. כי לא קיבלנו שום מסמך.

מר רן קוניק: בסדר. זאת עובדה.

גב' ויני וולפסון: אוקיי. אני רוצה להגיד משהו. אני באמת לא חברה ביע"ד והייתי רק בישיבה הראשונה. לא היתה ברירה. אבל הספקתי לראות באמת שיש קשיים כלכליים ביע"ד. כשבאנו לאשר את התקציב באמת לא היה מאוזן. זו היתה בעיה של תקציב. ואני חושבת שהפיתרון צריך לחשוב שיגיע ממקום אחר ולא מתקציב שלנו. כי בסופו של דבר כדאי להבין. אנחנו מזמינים עבודות ביע"ד, ואנחנו בעצם משלמים להם עמלה יותר גבוהה עבור העבודה שלהם, שיכלה להיות גם יותר נמוכה.

מר רן קוניק: אם תעבירי את העבודה למשכ"ל לדוגמה, לחברה למשק וכלכלה, אז 9% העמלה שם. אלו לא עבודות שהעירייה יכולה לעשות לבד. ואם היא תרצה לעשות אותן לבד, היא תצטרך לגייס עוד איזה ארבעה, חמישה מהנדסים ועובדים, בדיוק כמו יע"ד. מה זה פיתרון אחר? איזה פיתרון אחר?

גב' ויני וולפסון: אולי באמת לייעל את מה שקורה שם. לבדוק את התקציבים. לאן הולך הכסף. אני חושבת שידינו לקופה הציבורית היא בעייתית. כדאי להיזהר וכדאי לשים לב לדבר הזה. כי אחוז אחד, אחוז וחצי בעצם מכל פרויקט כזה זה הרבה מאוד כסף, שהעירייה בעצם משלמת מתקציבה ליע"ד. זה לא כסף שמגיע בנוסף. אז פשוט רציתי להבהיר, כדי שכולם יבינו על מה מדובר.

מר רן קוניק: ניתן למושיק גם להתייחס. ולפני זה אומר עוד פעם. עיריות שאין להן חברות כלכליות בדרך כלל או שמנפחות, עושות איזה אגף מנופח של בינוי וכו', ומעסיקות

שם כוח אדם שעולה יותר מחברת יע"ד פי שניים. או שעובדות עם החברה למשק וכלכלה של השלטון המקומי, שהיא אחלה, הכל סבבה. רק היא גובה 9%. אגב, חלק מהכסף שחברת יע"ד אמורה לייצר, גם באמצעות העמלות, לא רק, אמור לשמש אותה גם לייזום של פרויקטים חדשניים.

גב' ויני וולפסון: אבל היא עוד לא שם.

מר רן קוניק: היא לא שם כי היתה לה תקופה קשה. מה לעשות? בחיים יש תקופות קשות לפעמים.

גב' ויני וולפסון: זה לא שאנחנו מרוויחים מזה כסף. אני פשוט ככה -

מר רן קוניק: בסדר. בחיים יש תקופות קשות. והיא עשתה מהלכים של הבראה ואנחנו צריכים לעזור לה גם. כן, מושיק.

מר מושיק גולדשטיין: צר לי שיווי בחרה לעזוב את יע"ד, את החברה הכלכלית, בדיוק ברגעים הקשים שלה.

גב' ויני וולפסון: זה החוק, מה לעשות? די, מושיק, תתייחס לעניין, יאללה.

מר מושיק גולדשטיין: בשנה האחרונה כמה שינויים. ראשית נכנס מנכ"ל חדש, דרור, שנמצא פה איתנו. הוא פה? באמת בחור מוכשר ומגיעות לו כפיים. שעושה עבודת קודש. אז עשינו צמצומים. עוד לפני שהוא נכנס התחלנו בתהליך הצמצומים בהוראה של רן. ודרור המשיך את זה. וייזום של פרויקטים חדשים שכרגע נמצאים על שולחן העירייה. גם לקבל אישור כדי לקדם אותם.

דברים שדרור הכניס למערכת, כדי להכניס עוד פרויקטים והכנסות לחברה הכלכלית. וכמו שרן ציין וצינו כבר קודם, הפרויקטים האלה בכל מקרה תמיד יוצאים החוצה לגוף שינהל אותם ויעשה אותם. החברה הכלכלית לוקחת פחות אחוזים מגופים חיצוניים כמו

משכ"ל. עדיין חוסכים לעירייה ועושים את זה בתיאום עם העירייה. ופעם, כמו שאמרו, העמלות היו הרבה יותר גבוהות. אנחנו נשמח לרדת בעמלות.

אנחנו אמנם חברה שרוצה להראות רווחים, אבל זה לא איזה רווחים כדי לנפח אותה או לעשות בה איזה מותרות, אלא כדי להחזיק אותה ולקיים אותה כמו שצריך, ברמה מאוד גבוהה, וזה מה שאנחנו מתכוונים לעשות. ולהוכיח, בשנה שנתיים הקרובות, אני מקווה שכבר יהיו תוצאות חיוביות.

עו"ד רנית בראון: אני רק רוצה להעיר עוד הערה. בדירקטוריון של יע"ד, עמלת חברה לאחזקה היה רשום לי 6% ל-3.5%. בפועל זה 3%. בדירקטוריון הבא של יע"ד, האישור של ההסכם, במידה ותאשרו, יהיה בכפוף לתיקון של הדירקטוריון שזה לא 3.5%, זה 3%. בסדר?

מר רן קוניק: בסדר? יש עוד מישהו שרוצה להתייחס? טוב, אנחנו מצביעים. סעיף מס' 4, מי בעד? מי נגד? מי נמנע? ארבעה נמנעים. כל השאר בעד.

הצבעה:

13 בעד: רן קוניק, אור-לי ניב, יזהר אופלטקה, אלי הולצמן, אביעד מנשה, קארין אינס, אלעד רוזגוביץ, יעקב שטרן, מושיק גולדשטיין, בני רייך, טלי ארמן, סיון גולדברג, איתמר אביבי.

4 נמנעים: ויוי וולפסון, אורי קרמן, גלית לנדסהוט, ניר קורן.

החלטה: אושר נספח השינויים לעמלות יע"ד, להסכם יע"ד מיום

10.12.2008, ברוב קולות.

5. דיווח על תב"רים שבוצעו ונסגרו (2019).

מר רן קוניק: סעיף מס' 5 זה על פי הנהלים, על פי החוק. אנחנו צריכים לדווח על תב"רים שבוצעו ונסגרו ב-2019. מי עושה את זה? איילת? את רוצה להקריא את התב"רים האלו? לצורך הפרוטוקול. זה צורף, אבל לצורך הפרוטוקול. לתמלול, למה לא? תעברי בקצרה. את רוצה שאני אעבור עליהם? אני אעבור. אוקיי, התב"רים שבוצעו ונסגרו בשנת 2019: גן רבקה ודני, החלפת מתקני משחק – 1,900,000. שיפוצי מקלטים מוסדות חינוך – 100,000. עוז לתמורה, תיכון קלעי – 349,000. כיתה ליקויי שמיעה אורט כצנלסון – 120,000. תכנון גן, שיפוץ גן הזיכרון, תכנון – 350,000. תכנון מתחם הסתדרות צפון – 2,065,967. פרויקט מחשב לכל ילד – 41,200. צביעה חיצונית של אולם הספורט בתלם – 60,000. שתילת עצים, ייעוץ אקוסטי, גני ילדים – 50,000. אולם הספורט, בית ספר גורדון, שיפוץ – 50,000. תכנון שיפוץ המבנה של בית שניידרמן – 75,000. שיפוצים במוסדות חינוך – 700,000. תכנון קונסטרוקציה – 85,000. תוספת קומות למרכז מצוינות, בימים אלה מבצעים את זה – 4,042,020. תלמה ילין, עוז לתמורה – 220,500. מיזוג ושיפוץ אולם הספורט בתלם – 3,955,666 שקלים. מעלית בבית ספר כצנלסון – 236,000. סימון כבישים והתקני בטיחות – 71,429. ביצוע הסדרת צומת הכנסת-צה"ל – 964,391. אי אפשר לעגל? איפה הגזברים? פרויקט כיתת עתיד בי"ס ברנר – 100,000. שיפוץ גן הזיכרון – 4 מיליון. ריצוף מתחם אפק – 95,000. כיתות אקוסטיות – 60,000. בית הגמלאי – 800,000. מטה לבטיחות בדרכים –

138,333 שקלים. שיפוץ מגרש כדורגל – 230,000 שקלים. מה השאלה, ויוי?

גב' ויוי וולפסון: אמרת שתב"רים, מה הקשר בין תב"ר לעוז לתמורה?

מר רן קוניק: זה הכשרת מקומות למורים. עוז לתמורה זה הכשרת חללים, מקומות

ישיבה וכאלה.

גב' ויוי וולפסון: אה, חשבתי שזה משהו שקשור להשתלמויות,

מר רן קוניק: לא משכורת. מכשרים, מבני כזה. חדרים כאלה, מחיצות.

גב' ויוי וולפסון: הבנתי. אוקיי.

ד"ר ניר קורן: ומטה לבטיחות לדרכים, בסוף.

מר רן קוניק: מטה לבטיחות בדרכים? אם אני זוכר זה מה שעשו בגורדון. נכון? המגרש

להדרכות שם, שעשו בבית ספר גורדון, הסימונים. אלו תב"רים שאושרו ובוצעו. רק צריך

לאשר את זה בפני המועצה. מי בעד? כולם בעד. אישרנו, אבל זה דיווח. אני לא יודע

אפילו אם צריך לעשות על זה הצבעה, אבל לא משנה. רק דיווח.

**6. אישור המועצה למינוי גב' איילת שמחי, מנהלת מועדון גמלאים "קפה אירופה",
כחברה בוועדת שורדי שואה, במקום הגב' דפנה לב שפרשה לגמלאות.**

מר רן קוניק: סעיף 6, אישור המועצה למינוי גב' איילת שמחי, מנהלת מועדון גמלאים

ו"קפה אירופה". איילת שמחי החליפה את דפנה לב. דפנה לב, אחרי הרבה מאוד שנים,

ופעילות מאוד מבורכת, בשנים האחרונות, מאז שקם מועדון "קפה אירופה" של שורדי

השואה היא ניהלה אותו. מדובר על בערך 12 שנים, משהו כזה, מאז שהוקם, על ידי

מרדכי נויוביץ זיכרונו לברכה, שהיה חבר מועצה. אז היא עזבה לגמלאות. יצאה לפנסיה.

ורכזת החדשה, איילת, צריכה להיות בוועדה לשורדי שואה. מי בעד? כולם בעד.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: אושר מינוי גב' איילת שמחי, מנהלת מועדון גמלאים "קפה אירופה", כחברה בוועדת שורדי שואה, במקום הגב' דפנה לב שפרשה לגמלאות, פה אחד.

7. אישור תב"רים.

מר רן קוניק: סעיף אחרון, הסעיף של אישור התב"רים. אני מעביר את המיקרופון, יש לאיילת?

עו"ד ורו"ח איילת חיים: כן, יש לי את המיקרופון. אבקש לאשר את רשימת התב"רים, כמפורט בטבלה שמופיעה בפניכם. מדובר בסכום כולל של 31,684,462 שקלים. כאשר 20,934,948 שקלים מקרנות רשות. משרד החינוך – 10,129,462 שקלים. ומשרד התחבורה – 620,052.3 שקלים. יש בפניכם את הרשימה. אם יש שאלות אנחנו נשמח פה לענות.

ד"ר ניר קורן: כן. מיתוני תנועה ותכנון או ביצוע?

מר רן קוניק: מיתוני תנועה זה גם וגם.

ד"ר ניר קורן: איפה?

מר רן קוניק: זה התכנון. אבל בעיקר ברחובות, אנחנו רוצים להיכנס לרחובות האלה כמו ברדיצ'בסקי, כל מה שמוביל לכיוון ויצמן, ארלוזורוב. אולי הל"ה, למרות שיועצת התנועה של העירייה אומר שזה לא רחוב שיאשרו בו מיתון תנועה. הוא ציר יותר מדי מרכזי, מה

שנקרא.

גב' ויני וולפסון: והמכוניות יכולות ליפול בבורות. זה מסוכן.

מר רן קוניק: זה משהו אחר. יש שם מיתון תנועה טבעי.

גב' ויני וולפסון: דווקא יש מיתון תנועה, זהו, לא צריך. יש שם מיתון תנועה.

מר רן קוניק: אבל כרגע זאת פעימה ראשונה.

ד"ר ניר קורן: 'עירוניות טקטית'.

מר רן קוניק: כן, בסדר. אנחנו לא נגד. כרגע זאת פעימה ראשונה, שחלק מהכסף הוא

תכנון. וממה שיישאר לדעתי כן נוכל לעשות איזה רחוב, שניים. זה הקטע הזה. שאלות

נוספות לגבי התב"רים? אין שאלות נוספות. אוקיי, מי בעד? פה אחד? יש מישהו נגד?

נמנע? לא. אושר פה אחד. חברים, תודה רבה לכולם. הרבה בריאות.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: התב"רים אושרו פה אחד.

שולי ברוך בר-דוד

מרכזת ישיבות המועצה

רן קוניק

ראש העירייה

קובץ החלטות

2. הצעה לסדר מאת חבר המועצה, ניר קורן: התאמת המרחב הציבורי העירוני לתקופת שגרת הקורונה.

דברי הסבר: במסגרת 'אסטרטגית היציאה' מתקופת הקורונה הוציאה לפועל עיריית גבעתיים החלטות חשובות בתחומי הכלכלה, החינוך והפנאי. אחד התחומים הדורשים התייחסות דחופה, בהם טרם מומשה מדיניות העירייה, היא התאמת המרחב הציבורי לתקופת 'שגרת הקורונה', שבה תושבי העיר יידרשו להמשיך ולשמור על הנחיות משרד הבריאות, ובתוך כך שמירה על ריחוק חברתי ומניעת התקהלויות. עיריות רבות ברחבי העולם כבר הבינו כי יש לייצר מרחב ציבורי ותחבורתי שיאפשר לתושביהן לשמור על שגרת חייהם ככך הניתן, שכולל את היכולת לנוע במרחב מבלי לסכן את בריאותם. כך, בערים רבות בעולם נקטו במדיניות המכונה "עירוניות טקטית", שמטרתה לעשות שינויים מהירים יחסית בעלות נמוכה יחסית, זאת על מנת להתאים את המרחב הציבורי לסיטואציה החדשה אשר נכפתה על כולנו.

במסגרת זו, ניתן, למשל: * להפוך בין לילה נתיבים המיועדים לתנועת כלי-רכב ולהפוך אותם לשבילי אופניים זמניים או מדרכות רחבות (דבר מתבקש בכל מקרה בשל המדרכות הצרות והיעדר שבילי אופניים בעיר).

* להסבר רחובות וכיכרות עם תנועה דלילה יחסית למדרכובים שוקקי-חיים או לפינות ישיבה פתוחות, בין אם במועדים קצובים (למשל, ימי שישי בצהריים) או בין אם לכל אורך התקופה.

* להרחיב באופן זמני בתי עסק מקומיים באמצעות גינות ציבוריות, כיכרות ונתיבי חנייה, כך שמסעדות, פאבים או בתי קפה שיכולות להכיל כמות מוגבלת של לקוחות בחללים הפנימיים שלהם, יוכלו להשתמש במרחב הציבורי ולהקל על הפגיעה הכבדה בהם בתקופת הקורונה.

צעדים אלו מומשו בערים רבות בעולם כבר שבועות בודדים לאחר התפרצות הקורונה. גם ערים בארץ ובראשן תל-אביב-יפו החלו לעשות צעדים מדודים בכיוון זה.

לכן, אני קורא לכנס את ועדת התחבורה והבטיחות בדרכים יחד עם רשות התמרור המקומית (שהחלטות אלו מצויות בסמכותה) ועם מומחי תחבורה ועירוניות, על מנת לקדם צעדים של עירוניות טקטית ולגבש אסטרטגית יציאה גם בתחום זה.

להצעה מצורפת דוגמאות למופעים של "עירוניות טקטית" מערים שונות בארץ ובעולם.

הצעת החלטה: כינוס ועדת תחבורה ובטיחות בדרכים יחד עם רשות התמרור המקומית בתוך שבועיים מאישור הצעה זו, על מנת לקדם צעדים של "עירוניות טקטית" ולהתאים את המרחב הציבורי לסיטואציה החדשה.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: תתכנס ועדת תחבורה ובטיחות בדרכים יחד עם רשות תמרור עירונית במהלך חודש יוני, על מנת לקדם צעדים של "עירוניות טקטית" ולהתאים את המרחב הציבורי לסיטואציה החדשה, פה אחד.

3. אישור הסכם תרומה מיום 17.5.2020.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: אושר הסכם תרומה מיום 17.5.2020, פה אחד.

4. אישור המועצה לנספח שינויים עמלות יע"ד מחודש מאי 2020, להסכם יע"ד מיום 10.12.2008.

הצבעה:

13 בעד: רן קוניק, אור-לי ניב, יזהר אופלטקה, אלי הולצמן, אביעד
מנשה, קארין אינס, אלעד רוזגוביץ, יעקב שטרן, מושיק
גולדשטיין, בני רייך, טלי ארמן, סיון גולדברג, איתמר
אביבי.

4 נמנעים: ויוי וולפסון, אורי קרמן, גלית לנדסהוט, ניר קורן.
החלטה: אושר נספח השינויים לעמלות יע"ד, להסכם יע"ד מיום
10.12.2008, ברוב קולות.

6. אישור המועצה למינוי גב' איילת שמחי, מנהלת מועדון גמלאים "קפה אירופה",
כחברה בוועדת שורדי שואה, במקום הגב' דפנה לב שפרשה לגמלאות.

הצבעה: פה אחד.
החלטה: אושר מינוי גב' איילת שמחי, מנהלת מועדון גמלאים "קפה
אירופה", כחברה בוועדת שורדי שואה, במקום הגב' דפנה
לב שפרשה לגמלאות, פה אחד.

7. אישור תב"רים.

הצבעה: פה אחד.
החלטה: פרוטוקול ועדת תמיכות מס' 5/2020, מיום 16.2.2020, אושר
פה אחד.